

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/612

af 6. april 2022

om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt flere gange ⁽⁴⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Navnlig ændrede Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 ⁽⁵⁾ forordning (EU) nr. 531/2012, og pålagde, at detailroamingtillæg skulle afskaffes i Unionen fra den 15. juni 2017 med forbehold af et rimeligt forbrug af roamingtjenester og muligheden for at anvende en undtagelsesordning for at sikre bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse, også kaldet »roaming til hjemmetakst« (roam-like-at-home). Desuden foretog Kommissionen en revision af engrosroamingmarkedet med henblik på at vurdere de foranstaltninger, der er nødvendige som grundlag for at afskaffe detailroamingtillægget, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 531/2012. Efter denne revision blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/920 ⁽⁶⁾ vedtaget med det formål at regulere de nationale engrosroamingmarkeder for at afskaffe detailroamingtillægget senest den 15. juni 2017 uden at forvride hjemmemarkederne eller de besøgte markeder.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 16.9.2021, s. 28.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.3.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT). og Rådets afgørelse af 4.4.2022.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10).

⁽⁴⁾ Se bilag I.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/920 af 17. maj 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 531/2012 hvad angår regler for engrosmarkeder for roaming (EUT L 147 af 9.6.2017, s. 1).

- (3) Den 29. november 2019 offentliggjorde Kommissionen sin første fulde revision af roamingmarkedet («Kommissionens rapport»), hvoraf det fremgik, at rejsende i hele Unionen i høj grad har draget fordel af afskaffelsen af detailroamingtillæg. Brugen af mobiltjenester, dvs. regulerede taletelefoni-, SMS- og dataroamingtjenester, under rejser i Unionen er steget hurtigt og massivt, hvilket bekræfter virkningen af Unionens roamingregler. I Kommissionens rapport konkluderes det, at de grundlæggende underliggende konkurrencevilkår på trods af tegn på en vis konkurrencedynamik på både detail- og engrosmarkederne for roaming ikke har ændret sig, og at det ikke er sandsynligt, at dette i den umiddelbare fremtid vil ændre sig. Reguleringen af detail- og engrosmarkederne er derfor fortsat nødvendig og bør ikke ophæves. I Kommissionens rapport blev det navnlig konstateret, at det kraftige fald i prislofterne på engrosniveau har bidraget til yderligere at nedbringe engrosroamingpriserne, hvilket er kommet netto outbunder-operatører til gode, dvs. operatører med kunder, som i større grad forbruger mobiltjenester på partneroperatørers net i andre medlemsstater end den grad, i hvilken partneroperatørernes kunder forbruger mobiltjenester på operatørens eget net.

I Kommissionens rapport noterede man sig henstillingen fra Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) om yderligere at nedsætte prislofterne for engrosroaming. Kommissionen analyserede og dokumenterede også behovet for yderligere at nedsætte prislofterne for engrosroaming og vurderede det reduktionsniveau, der sætter besøgte operatører i stand til at få dækket omkostningerne ved at tilbyde engrosroamingtjenester. Der blev i Kommissionens rapport henvist til kravet i forordning (EU) nr. 531/2012 om, at roamingkunder har adgang til de samme tjenester i andre medlemsstater til samme pris, forudsat at disse tjenester kan tilbydes på det besøgte net. I Kommissionens rapport noterede man sig den nylige udvikling inden for nye måder at handle med engrosroamingtrafik på, såsom onlinehandelsplatforme, der har potentiale til at fremme konkurrencen på engrosroamingmarkedet og lette forhandlinger mellem operatørerne. Endelig konstaterede Kommissionen, at det særskilte salg af dataroamingtjenester ikke er blevet taget op af markedet.

- (4) Forordning (EU) nr. 531/2012 udløber den 30. juni 2022, og formålet med nærværende forordning er at omarbejde den, samtidig med at der indføres nye foranstaltninger for at øge gennemsigtigheden, herunder gennemsigtigheden med hensyn til brugen af tillægstjenester i forbindelse med roaming og anvendelsen af roaming med brug af ikkejordbaseret offentligt mobilkommunikationsnet, og at sikre en oplevelse af reel roaming til hjemmetakst med hensyn til tjenestekvalitet og adgang til alarmtjenester i forbindelse med roaming. Gyldigheden af denne forordning er fastsat til ti år, indtil 2032, med henblik på at skabe vished på markedet og minimere regelbyrderne. Ved denne forordning indføres et krav om, at Kommissionen foretager revisioner og forelægger rapporter for Europa-Parlamentet og Rådet i 2025 og 2029, eventuelt efterfulgt af et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning, hvis markedsudviklingen kræver det. På grund af hurtig markedsudvikling og den hurtige udbredelse af nye teknologier bør Kommissionen navnlig vurdere, om det er hensigtsmæssigt at fremsætte et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning, når den udarbejder sin første rapport i 2025.
- (5) De nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at beskytte og fremme interesserne hos mobiltelefonkunder, som normalt er bosiddende på deres område, er ikke i stand til at kontrollere adfærd hos operatører af det besøgte net, som befinder sig i andre medlemsstater, og som kunderne er afhængige af, når de benytter internationale roamingtjenester. Denne mangel på kontrol kan formindske effektiviteten af de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer på basis af deres residualkompetence til at indføre forbrugerbeskyttelsesregler.
- (6) Mobilkommunikationsmarkedet i Unionen er fortsat opsplittet, og der er ikke noget mobilnet, der dækker alle medlemsstater. Som følge heraf skal roamingudbydere for at kunne levere mobilkommunikationstjenester til deres indenlandske kunder, når de rejser i andre medlemsstater, købe engrosroamingtjenester af eller udveksle engrosroamingtjenester med operatørerne i de besøgte medlemsstater.
- (7) Et indre telekommunikationsmarked kan ikke siges at være en realitet, så længe der er forskelle mellem de indenlandske priser og roamingpriserne. Forskellene mellem indenlandske takster og roamingtakster bør derfor fjernes med henblik på at oprette et indre marked for mobilkommunikationstjenester.
- (8) Der bør benyttes en fælles harmoniseret tilgang til at sikre, at brugere af jordbaserede offentlige mobilkommunikationsnet under rejse i Unionen ikke betaler for høje priser for EU-dækkende roamingtjenester, hvorved konkurrencen mellem roamingudbydere, for så vidt angår roamingtjenester, styrkes, der opnås et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, og tilskyndelsen til innovation og forøgelsen af forbrugernes valgmuligheder bevares. I lyset af de involverede tjenesters grænseoverskridende karakter er der behov for en sådan fælles tilgang, således at det sikres, at roamingudbydere kan benytte et sammenhængende regelsæt baseret på objektive kriterier.

- (9) Den udbredte brug af mobile enheder med internetadgang betyder, at dataroaming er af stor økonomisk betydning. Dette er relevant for såvel brugere som leverandører af applikationer og indhold. For at stimulere udviklingen af dette marked bør datatransportgebyrerne ikke bremse væksten, navnlig i betragtning af at udviklingen og udbredelsen af næste generations højhastighedsnet og -tjenester forventes at accelerere støt.
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF ⁽⁷⁾, 2002/20/EF ⁽⁸⁾, 2002/21/EF ⁽⁹⁾, 2002/22/EF ⁽¹⁰⁾ og 2002/58/EF ⁽¹¹⁾ sigtede mod at skabe et indre marked for elektronisk kommunikation i Unionen, samtidig med at der sikres et højt niveau af forbrugerbeskyttelse gennem øget konkurrence. Med undtagelse af direktiv 2002/58/EF blev disse direktiver ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 ⁽¹²⁾.

Direktiv (EU) 2018/1972 har til formål at fremme investeringer i og indførelse af net med meget høj kapacitet i Unionen samt fastsætte nye frekvensregler for mobilkonnektivitet og 5G. Direktiv (EU) 2018/1972 fastsætter også, at de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder samt BEREC, Kommissionen og medlemsstaterne bl.a. skal forfølge målene om at bidrage til udviklingen af det indre marked og fremme EU-borgernes interesser. For eksempel sikrer nævnte direktiv, at alle forbrugere har adgang til kommunikation til en overkommelig pris, herunder internettet. Det øger forbrugerbeskyttelsen og sikkerheden for brugerne og letter regulerende indgreb.

- (11) Detail- og engrosroamingmarkederne har deres helt egne særlige kendetegn, som begrundet ekstraordinære foranstaltninger, som går videre end de ordninger, der ellers er til rådighed i henhold til direktiv (EU) 2018/1972.
- (12) Denne forordning bør muliggøre en fravigelse fra de regler, der ellers er gældende i henhold til direktiv (EU) 2018/1972, nemlig at priserne for udbud af tjenester skal fastsættes ved kommercielle aftaler i fraværet af en stærk markedsposition, og dermed give plads for supplerende regulerende forpligtelser, som afspejler de særlige kendetegn ved EU-dækkende roamingtjenester.
- (13) For at beskytte roamingkunderne mod forhøjede detailpriser for regulerede roamingtjenester, dvs. regulerede tale-, SMS- eller dataroamingtjenester, som følge af udsving i referencevalutakurser for andre valutaer end euroen bør en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, bruge et gennemsnit af flere referencevalutakurser over tid til at fastlægge de maksimale tillæg i sin valuta. Såfremt de maksimale takster ikke angives i euro, bør de gældende værdier fastsættes i den relevante valuta ved anvendelse af et gennemsnit af flere af de referencevalutakurser over tid, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EU-Tidende) på den dato, der er anført i denne forordning. Hvis der ikke har fundet nogen offentliggørelse sted på den fastsatte dato, bør de relevante referencevalutakurser være dem, der offentliggøres i EU-Tidende efter denne dato, og som indeholder sådanne referencevalutakurser. For at tilpasse fastsættelsen af værdier i andre valutaer end euro i henhold til den regel, der gælder for EU-intern kommunikation ifølge forordning (EU) 2015/2120, bør de maksimale takster i andre valutaer end euro fastsættes under anvendelse af gennemsnittet af de referencevalutakurser, der offentliggøres af Den Europæiske Centralbank den 15. januar, den 15. februar og den 15. marts i det relevante år i EU-Tidende. De således beregnede maksimale takster for 2022 bør gælde fra datoen for denne forordnings ikrafttræden til den 15. maj 2023.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

- (14) For at gøre det muligt at udvikle et mere effektivt, integreret og konkurrencepræget marked for roamingtjenester, bør der ikke være restriktioner, der forhindrer virksomheder i effektivt at forhandle sig til engrosadgang med henblik på at udbyde roamingtjenester, herunder for kommunikation mellem maskiner. Hindringer for adgang til sådanne roamingtjenester på engrosniveau som følge af forskelle i forhandlingsstyrke og i graden af virksomhedernes ejerskab af infrastruktur bør fjernes. Til dette formål bør engrosroamingaftaler overholde princippet om teknologi-neutralitet og sikre, at alle operatører har lige og fair muligheder for at få adgang til alle tilgængelige net og teknologier, og respektere princippet om, at sådanne aftaler forhandles i god tro, således at roamingudbydere kan tilbyde detailroamingtjenester svarende til de tjenester, de tilbyder på hjemmemarkedet. Denne forordning pålægger ikke roamingudbydere en forpligtelse til kun at indgå engrosroamingaftaler med de operatører, der har de mest avancerede net, forudsat at kravene til den detailtjenestekvalitet, der er fastsat i denne forordning, overholdes. Operatører, der ønsker engrosadgang til roamingtjenester, bør frit kunne forhandle deres engrosroamingaftaler i overensstemmelse med deres egne kommercielle behov og deres slutbrugeres bedste interesser. I forbindelse med overgangen til næste generation af mobilkommunikationsnet og -teknologier bør roamingudbydere derfor gradvist sikre engrosadgang til roamingtjenester, der muliggør levering af detailroamingtjenester i andre medlemsstater på samme aftalevilkår som i deres hjemland, i overensstemmelse med målene for roaming til hjemmetakst. Roamingudbydere bør tilbyde detailroamingtjenester, der svarer til de mobilkommunikationstjenester, de tilbyder på hjemmemarkedet, hvor der er udbredt dækning, eller når der er konkurrencedygtige tilbud om adgang til sådanne næste generations mobilkommunikationsnet og -teknologier i den besøgte medlemsstat, i overensstemmelse med BEREC's retningslinjer for engrosadgang til roamingtjenester.

Virtuelle mobilnetoperatører og gensælgere af mobilkommunikationstjenester uden deres egen netinfrastruktur leverer typisk roamingtjenester baseret på kommercielle engrosroamingaftaler med deres værtsmobilnetoperatører i samme medlemsstat. Kommercielle forhandlinger giver dog muligvis ikke virtuelle mobilnetoperatører og gensælgere tilstrækkelig margen til at stimulere konkurrencen gennem lavere priser. Hvis disse hindringer fjernes, og forhandlingsstyrken afbalanceres mellem de virtuelle mobilnetoperatører eller gensælgere og mobilnetoperatørerne gennem en adgangsforpligtelse og engroslofter, bør det lette udviklingen af alternative, innovative og EU-dækkende roamingtjenester og -tilbud til kunderne. Direktiv (EU) 2018/1972 tilvejebringer ikke en løsning på dette problem ved at pålægge operatører med en stærk markedsposition forpligtelser.

- (15) Derfor bør der pålægges en forpligtelse til at imødekomme rimelige anmodninger om engrosadgang til offentlige mobilkommunikationsnet med henblik på udbud af roamingtjenester. En sådan adgang bør være i overensstemmelse med behovene hos dem, som søger adgang. Slutbrugere af tjenester med behov for moderne teknologi og detailroamingtjenester bør kunne drage fordel af samme tjenestekvalitet i forbindelse med roaming, som de har på hjemmemarkedet. En forpligtelse til engrosadgang til roamingtjenester bør derfor sikre, at de adgangssøgende kan duplikere de detailtjenester, der udbydes på hjemmemarkedet, medmindre operatører af besøgte net, der anmodes om at give adgang, kan bevise, at det ikke er teknisk muligt at gøre det. De parametre, under hvilke operatøren af det besøgte net tilbyder mobiltjenester til sine egne indenlandske kunder, anses for at være teknisk mulige. Med forbehold af den relevante engrosroamingaftale og uden at det berører de detailforpligtelser, der er fastsat i denne forordning, bør operatøren af det besøgte net sikre, at roamingkunder på dens net ikke er underlagt betingelser, der er mindre fordelagtige end dem, operatøren tilbyder sine indenlandske kunder, f. eks. med hensyn til tjenestekvalitet, såsom den tilgængelige hastighed. Adgang bør kun afvises på grundlag af objektive kriterier, f.eks. teknisk gennemførlighed og behovet for at bevare nettets integritet.

Operatøren af det besøgte net bør ikke nægte eller begrænse adgangen ud fra kommercielle hensyn på en sådan måde, at udbuddet af konkurrerende roamingtjenester begrænses. Hvis der nægtes adgang, bør den forurettede part have mulighed for at indgive sagen med henblik på tvistbilæggelse efter proceduren i denne forordning. For at skabe lige konkurrencevilkår bør engrosadgang med henblik på udbud af roamingtjenester ske i overensstemmelse med de regulerende forpligtelser, der er fastlagt i denne forordning for engrosniveauet, og der bør tages hensyn til de forskellige omkostningselementer, der er forbundet hermed. En ensartet reguleringstilgang på dette område vil bidrage til at undgå, at der opstår konkurrenceforvriddning mellem medlemsstaterne imellem. BEREC bør i samråd med Kommissionen og i samarbejde med de relevante interesserede parter udstikke retningslinjer for engrosadgang med henblik på udbud af roamingtjenester.

- (16) En forpligtelse vedrørende engrosadgang til roamingtjenester bør omfatte levering af direkte engrosroamingtjenester såvel som levering af roamingtjenester på engrosbasis til tredjeparters gensalg. Forpligtelsen vedrørende engrosadgang til roamingtjenester bør også omfatte mobilnetoperatørers forpligtelse til at give virtuelle mobilnetoperatører og gensælgere mulighed for at købe regulerede engrosroamingtjenester hos engrosleverandører, som

tilbyder et enkelt tilkoblingspunkt og en standardiseret platform for roamingaftaler i hele Unionen. For at sikre, at operatører giver adgang til alle de faciliteter, der er nødvendige for direkte engrosadgang til roamingtjenester og engrosadgang til gensalg af roamingtjenester til roamingudbydere inden for en rimelig tidsfrist, bør der offentliggøres et standardtilbud, som indeholder standardbetingelserne for direkte engrosadgang til roamingtjenester og engrosadgang til gensalg af roamingtjenester. Offentliggørelsen af standardtilbuddet bør ikke stå i vejen for kommercielle forhandlinger mellem enhver, der søger om adgang, og udbyderen af adgang om prisniveauet for den endelige engrosaftale eller om yderligere engrostjenester ud over dem, der er nødvendige for direkte engrossalg af roamingtjenester og engrosadgang til gensalg af roamingtjenester.

- (17) En forpligtelse vedrørende engrosadgang til roamingtjenester bør omfatte adgang til alle de komponenter, der er nødvendige for at gøre det muligt at udbyde roamingtjenester, herunder adgang til netelementer og tilhørende faciliteter, relevante softwaresystemer, herunder driftsstøttesystemer, informationssystemer eller databaser til forhåndsbestilling, levering, bestilling, vedligeholdelses- og reparationsbestilling samt fakturering, nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, mobile net og virtuelle net tjenester.
- (18) Hvis de, som søger om engrosadgang til gensalg af roamingtjenester, ønsker adgang til faciliteter eller tjenester ud over, hvad der er nødvendigt for at levere detailroamingtjenester, kan mobilnetoperatører få dækket fair og rimelige takster i forbindelse med disse faciliteter eller tjenester. Disse yderligere faciliteter eller tjenester kan bl.a. bestå i tillægstjenester, yderligere software og informationssystemer eller faktureringsordninger.
- (19) Medlemsstaterne har i henhold til artikel 109 i direktiv (EU) 2018/1972 pligt til at sikre, at alle slutbrugere har gratis adgang til alarmtjenester via alarmkommunikation til den mest passende alarmcentral. Nævnte direktiv pålægger også medlemsstaterne at sikre, at denne adgang for slutbrugere med handicap til alarmtjenesterne er mulig via alarmkommunikation, herunder ved rejser i Unionen, og at denne adgang svarer til, hvad der gælder for andre slutbrugere. Disse adgangsmidler kan omfatte en teksttjeneste i realtid eller totalkonversationstjeneste som fastsat i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2019/882 ⁽¹³⁾ eller andre ikkestemmekommunikationstjenester, f.eks. SMS-, besked- eller videotjenester via alarmapplikationer, eller videresendelsestjenester, som medlemsstaterne anvender under hensyntagen til kravene i EU-retten og kapacitet og teknisk udstyr i det nationale system for den mest passende alarmcentral. Gennemførelse af adgangsmulighederne til de alarmtjenester, der er til rådighed for roamingkunder med handicap, og levering af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part bør i videst muligt omfang baseres på europæiske standarder eller specifikationer. Sådanne standarder bør fremmes af Kommissionen og medlemsstaterne i samarbejde med europæiske standardiseringsorganer og andre relevante organer.

Det er op til medlemsstaterne at fastlægge, hvilken type alarmkommunikation der er teknisk mulig for at sikre roamingkunder adgang til alarmtjenester. For at sikre, at roamingkunder har adgang til alarmkommunikation på de betingelser, der er fastsat i artikel 109 i direktiv (EU) 2018/1972, bør operatører af besøgte net i standardtilbuddet medtage oplysninger om, hvilken type alarmkommunikation der er påbudt og teknisk mulig for at sikre roamingkunder adgang i henhold til nationale foranstaltninger i den besøgte medlemsstat. Desuden bør engrosroamingaftaler indeholde oplysninger om de tekniske parametre for at sikre adgang til alarmtjenester, herunder for roamingkunder med handicap, og for at sikre transmission af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, herunder oplysninger, der stammer fra håndsæt, til den mest passende alarmcentral i den besøgte medlemsstat. Sådanne oplysninger bør sætte roamingudbyderen i stand til gratis at identificere og levere alarmkommunikation og sikre transmission af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part.

- (20) Visse betingelser kan være omfattet af standardtilbuddene med henblik på at give mobilnetoperatørerne mulighed for at hindre permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester. Navnlig når operatøren af et besøgt net har rimelige grunde til at mene, at en betydelig andel af roamingudbydere kunder foretager permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester, bør operatøren kunne kræve, at roamingudbyderen fremlægger oplysninger, i aggregeret form og i fuld overensstemmelse med EU-krav og nationale krav til databeskyttelse, der kan vise, om en betydelig andel af roamingudbydere kunder er i en situation med permanent roaming, eller om der forekommer unormal anvendelse eller misbrug af adgang til engrosadgang til roamingtjenester, som f.eks. oplysninger om andelen af kunder med et ubetydeligt indenlandsk forbrug sammenholdt med roamingforbruget. Desuden bør opsigelse af

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

engrosroamingaftaler for at hindre permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester kun gennemføres, når mindre strenge foranstaltninger ikke har formået at løse problemet. Sådan opsigelse bør være genstand for forudgående tilladelse fra den nationale tilsynsmyndighed for operatøren af et besøgt net under fuld hensyntagen til udtalelsen fra BEREC, når denne er blevet hørt.

Mindre strenge foranstaltninger kan bestå i fastsættelse af højere engrostakster, der ikke overstiger de maksimale engrostakster, der er fastsat i denne forordning, for mængder, der overstiger en samlet mængde, der er specificeret i aftalen. Sådanne højere engrostakster bør fastsættes på forhånd eller fra det tidspunkt, hvor operatøren af et besøgt net på grundlag af objektive kriterier har fastlagt og informeret hjemmenetoperatøren om, at der blandt en betydelig andel af roamingudbyderens kunder forekommer permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester. Mindre strenge foranstaltninger kan også bestå i et tilsagn fra hjemmenetoperatøren om at vedtage eller revidere sine politikker om rimeligt forbrug, der finder anvendelse på dens kunder i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til denne forordning eller i, at operatøren af et besøgt net har mulighed for at anmode om en revision af engrosroamingaftalen. Af hensyn til gennemsigtigheden bør den nationale tilsynsmyndighed stille oplysninger om anmodninger om tilladelse til at opsigse engrosroamingaftaler til rådighed for offentligheden under hensyntagen til forretningshemmelighedens fortrolighed.

- (21) For at gøre det muligt at udvikle mere effektive, integrerede og konkurrenceprægede markeder for roamingtjenester bør operatørerne, når de forhandler engrosadgang til roamingtjenester med henblik på at levere detailroamingtjenester, gives mulighed for at forhandle innovative prisordninger for engrostjenester, som ikke er direkte forbundet til faktiske brugte mængder, såsom faste betalinger, forudbetaling eller kapacitetsbaserede engrosroamingaftaler eller prisordninger, der afspejler variationen i efterspørgslen i løbet af året. Med forbehold af begrænsningerne for permanent roaming i denne forordning er kommunikation mellem maskiner, dvs. tjenester, der indebærer automatisk overførsel af data og oplysninger mellem enheder eller softwarebaserede applikationer med begrænset eller ingen menneskelig interaktion, ikke udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde eller de relevante forpligtelser om engrosadgang til roamingtjenester, der er fastsat i denne forordning, herunder bestemmelserne om rimeligt forbrug af roamingtjenester og mobilnetoperatørernes mulighed for i deres standardtilbud at medtage betingelser for at forhindre permanent anvendelse af regulerede roamingtjenester eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester. Aftaler om permanent roaming er imidlertid underlagt kommercielle forhandlinger og kan indgås af to roamingpartnere i engrosroamingaftalen. For at mere effektive og konkurrenceprægede markeder for kommunikation mellem maskiner kan udvikles, forventes det, at mobilnetoperatørerne i stigende grad vil reagere på og acceptere alle rimelige anmodninger om engrosroamingaftaler på rimelige vilkår og udtrykkeligt tillade permanent roaming for kommunikation mellem maskiner.

De bør kunne indgå fleksible engrosroamingaftaler, der muliggør engrosroamingtjenester, og anvende tarifordninger, som ikke bygger på mængden af forbrugte data, men på alternative ordninger, f.eks. antallet af opkoblede maskiner pr. måned. I den forbindelse bør de involverede parter i tilfælde af en tvist på tværs af landegrænser benytte den tvistbilæggelsesprocedure, der er fastsat i artikel 27 i direktiv (EU) 2018/1972. De forhandlende parter bør gives mulighed for at aftale ikke at benytte de maksimale regulerede engrosroamingtakster i hele engrosroamingaftalens varighed. Dette ville udelukke muligheden for, at en af parterne efterfølgende kan anmode om at anvende mængdebaserede, maksimale engrostakster på faktisk forbrug, som er fastsat i denne forordning. Denne mulighed bør ikke berøre forpligtelserne med hensyn til levering af regulerede detailroamingtjenester. I Kommissionens rapport noterer man sig endvidere den nylige udvikling inden for nye måder at handle med engrosroamingtrafik på såsom onlinehandelsplatforme, der har potentiale til at lette forhandlingsprocessen mellem operatørerne. Anvendelsen af lignende instrumenter kan bidrage til at øge konkurrencen på engrosroamingmarkederne og yderligere nedbringe de faktiske engrostakster.

- (22) Ifølge forordning (EU) nr. 531/2012 må operatører ikke forhindre slutbrugerne i at benytte regulerede dataroamingtjenester, som tilbydes af en alternativ roamingudbyder, på et besøgt net. Denne strukturelle foranstaltning, der blev indført ved forpligtelsen til særskilt salg af dataroamingtjenester, er imidlertid blevet virkningsløs efter indførelsen af roaming til hjemmetakst. På grund af den manglende udbredelse på markedet forekommer den pågældende forpligtelse desuden ikke længere at være relevant. Derfor bør bestemmelser, der forpligter operatørerne til at tilbyde særskilt salg af dataroamingtjenester på detailniveau, ikke længere finde anvendelse.

- (23) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, for så vidt angår fastsættelse af detaljerede regler for anvendelse af politikker om rimeligt forbrug og for metoden til vurdering af bæredygtigheden af at levere detailroamingtjenester til indenlandske priser samt for den ansøgning, som en roamingudbyder skal indsende med henblik på denne vurdering. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁴⁾. Indtil disse gennemførelsesforanstaltninger er vedtaget, bør Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2286⁽¹⁵⁾ fortsat finde anvendelse.
- (24) Der bør indføres regulerende forpligtelser både på detail- og engrosniveau for at beskytte roamingkundernes interesser, idet erfaringen har vist, at nedsættelser af engrospriserne på EU-dækkende roamingtjenester ikke altid afspejles i lavere detailpriser på roaming, fordi der mangler incitamenter til at sænke detailpriserne. På den anden side kunne initiativer til at nedbringe niveauet i detailpriserne uden at røre ved niveauet i de engrosomkostninger, der er forbundet med at levere disse tjenester, indebære risiko for at forstyrre det indre marked for roamingtjenesters funktion, og ville ikke åbne op for øget konkurrence.
- (25) Afskaffelsen af detailroamingtillæg i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/2120 var nødvendig for at etablere og lette funktionen af et digitalt indre marked i hele Unionen. Nævnte forordning var dog ikke i sig selv nok til at sikre, at roamingmarkedet fungerer korrekt. Nærværende forordning bør bidrage til at sikre, at modellerne for prisfastsættelse på indenlandske markeder ikke berøres af afskaffelsen af detailroamingtillæg.
- (26) Den relevante indenlandske detailpris bør være lig med den indenlandske detailtakst pr. enhed. I de situationer, hvor der ikke er nogen bestemte indenlandske detailpriser, der kan anvendes som grundlag for en reguleret detailroamingtjeneste (f.eks. i tilfælde af indenlandske ubegrænsede tarifplaner, pakker eller indenlandske tariffær, der ikke omfatter data), bør den indenlandske detailpris anses for at være omfattet af den samme afregningsmetode, som hvis kunden anvendte den indenlandske tarifplan i den pågældende kundes medlemsstat.
- (27) Ved roaming i Unionen bør roamingkunder kunne benytte de detailtjenester, de abonnerer på, og drage fordel af samme tjenestekvalitetsniveau som hjemme. Til dette formål og i overensstemmelse med de forpligtelser om engrosadgang til roamingtjenester, der er fastsat i denne forordning, bør roamingudbydere og mobilnetoperatører træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at regulerede detailroamingtjenester leveres på samme vilkår, som hvis sådanne tjenester blev forbrugt på hjemmemarkedet. Hvis f.eks. den maksimale tilgængelige datahastighed for det besøgte net er lig med eller højere end den maksimale tilgængelige hastighed, der tilbydes på hjemmemarkedet af roamingudbyderen, bør roamingudbyderen ikke tilbyde en lavere hastighed end den maksimale hastighed, der er til rådighed på hjemmemarkedet. Hvis den maksimale tilgængelige datahastighed for det besøgte net er lavere end den maksimale hastighed, der tilbydes på hjemmemarkedet af roamingudbyderen, bør roamingudbyderen ikke tilbyde en lavere hastighed end den maksimale tilgængelige hastighed på det besøgte net. Hvis en nyere netgeneration eller -teknologi er tilgængelig på det besøgte net, bør roamingudbyderen ikke begrænse roamingtjenesten til en netgeneration eller -teknologi, der er ældre end den, der tilbydes på hjemmemarkedet. Navnlig i forbindelse med overgangen til næste generation af mobilkommunikationsnet og -teknologier, hvor roamingudbyderens og operatørens af det besøgte nets implementering af disse net og teknologier ikke er sammenlignelig, kan roamingudbyderen desuden tilbyde den regulerede detailroamingtjeneste med den eksisterende mobilkommunikationsteknologi. Kommercielle overvejelser, der fører til en forringelse af kvaliteten af regulerede detailroamingtjenester, såsom reduktion af båndbredden for at reducere roamingmængden, bør forbydes. Operatører bør træffe rimelige foranstaltninger for at minimere enhver unødigt forsinkelse i forbindelse med overdragelser mellem mobilkommunikationsnet, jf. dog artikel 28 i direktiv (EU) 2018/1972. Nationale forvaltninger og operatører kan indgå frekvenskoordineringsaftaler og sikre dækning, i det mindste langs 5G-korridorer og landbaserede transportruter.
- (28) Roamingudbydere bør kunne anvende »politikker om rimeligt forbrug« på forbruget af regulerede detailroamingtjenester, der leveres til den gældende indenlandske detailpris. Politikker om rimeligt forbrug bør kun vedrøre roamingkundernes misbrug eller unormale anvendelse af regulerede detailroamingtjenester som f.eks. roamingkundernes anvendelse af sådanne tjenester i en anden medlemsstat end den, hvori kundernes indenlandske udbyder er beliggende, til andre formål end periodiske rejser. Gennemførelsesforanstaltningerne om anvendelse af

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2286 af 15. december 2016 om fastsættelse af detaljerede regler for anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug og for metoden til vurdering af, om afskaffelsen af detailroamingtillæg er bæredygtig, og for anmodninger, som indgives af en roamingudbyder med henblik på en sådan vurdering (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 46).

politikker om rimeligt forbrug bør sikre, at dette formål ikke omgås af roamingudbydere med henblik på at forfølge andre formål til ulempe for roamingkunder, der foretager periodiske rejser. I tilfælde af force majeure som følge af omstændigheder såsom pandemier, midlertidige lukninger af grænserne eller naturkatastrofer, der ufrivilligt forlænger roamingkundens midlertidige ophold i en anden medlemsstat, bør roamingudbydere udvide den gældende mængde for et rimeligt forbrug i en passende periode efter en begrundet anmodning fra roamingkunden. Enhver politik om rimeligt forbrug bør gøre det muligt for roamingudbyderens kunder at forbruge regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris i de mængder, der stemmer overens med deres respektive tarifplaner. Gennemførelsesforanstaltningerne vedrørende anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug bør tage hensyn til de mange og varierede mønstre i roamingkundernes periodiske rejser for at sikre, at politikker om rimeligt forbrug ikke virker som en hindring for sådanne kunders reelle oplevelse af roaming til hjemmetakst.

- (29) Når Kommissionen reviderer sine gennemførelsesretsakter, bør den efter høring af BEREC vurdere, i hvilket omfang markedsforhold, forbrugs- og rejsemønstre, prisudviklingen, priskonvergens og den observerbare risiko for konkurrenceforvridning vil muliggøre en bæredygtig levering af roamingtjenester til indenlandske priser for periodiske rejser og muligheden for at begrænse anvendelsen og virkningerne af foranstaltningerne i henhold til en politik om rimeligt forbrug til ekstraordinære tilfælde.
- (30) Under særlige og ekstraordinære omstændigheder, hvor en roamingudbyder ikke er i stand til at få dækket de samlede faktiske og forventede omkostninger ved at levere regulerede detailroamingtjenester gennem sine samlede faktiske og forventede indtægter fra levering af sådanne tjenester, bør den pågældende roamingudbyder kunne ansøge om tilladelse til at anvende et tillæg med henblik på at sikre bæredygtigheden af sin indenlandske afregningsmodel. Vurderingen af bæredygtigheden af den indenlandske afregningsmodel bør være baseret på relevante objektive faktorer, der er specifikke for roamingudbyderen, herunder objektive variationer mellem roamingudbydere i den pågældende medlemsstat og det indenlandske pris- og indtægtsniveau. Dette kan f.eks. være tilfældet for operatører med indenlandske detailmodeller med fast pris og med betydelige negative ubalancer i trafikken, hvor den implicite indenlandske enhedspris er lav, og operatørens samlede indtægter også er lave i forhold til roamingomkostningerne, eller hvor den implicite enhedspris er lav, og det faktiske eller forventede forbrug af roamingtjenester er højt. For at undgå at roamingudbyderens indenlandske afregningsmodel mister sin bæredygtighed på grund af sådanne problemer med omkostningsdækningen, der medfører en fare for en mærkbar effekt på udviklingen i de indenlandske priser eller en såkaldt »vandsengseffekt«, bør roamingudbyderne, efter tilladelse fra den nationale tilsynsmyndighed, under fornævnte omstændigheder have mulighed for at anvende et tillæg på regulerede detailroamingtjenester, men kun i det omfang det er nødvendigt for at dække alle relevante omkostninger ved levering af sådanne tjenester.
- (31) Med henblik herpå bør omkostningerne ved levering af regulerede detailroamingtjenester bestemmes ud fra de effektive engrosroamingtakster, der anvendes på den del af den pågældende roamingudbyders udgående roamingtrafik, der overstiger dens indgående roamingtrafik, samt ud fra rimelig hensættelse til fællesomkostninger. Indtægter fra regulerede detailroamingtjenester bør bestemmes ud fra de indtægter i indenlandske priser, der kan henføres til forbruget af regulerede detailroamingtjenester, enten på grundlag af en enhedspris eller som en andel af en fast pris, som afspejler de respektive faktiske og forventede andele af kundernes forbrug af regulerede detailroamingtjenester i Unionen og det indenlandske forbrug. Der bør også tages hensyn til roamingudbyderens kunders forbrug af regulerede detailroamingtjenester og deres indenlandske forbrug og til konkurrence-, pris- og indtægtsniveauet på det indenlandske marked og en eventuel konstaterbar risiko for, at roaming til indenlandske detailpriser vil påvirke udviklingen i disse priser mærkbart.
- (32) Ifølge forordning (EU) nr. 531/2012 må summen af den indenlandske detailpris og eventuelle tillæg, der lægges på foretagne regulerede roamingopkald, afsendte regulerede roaming-SMS'er eller regulerede dataroamingtjenester, ikke overstige henholdsvis 0,19 EUR pr. minut, 0,06 EUR pr. SMS og 0,20 EUR pr. anvendt megabyte, hvis en roamingudbyder pålægger et tillæg for forbrug af regulerede detailroamingtjenester, der overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til enhver politik om rimeligt forbrug. Da reglerne om roaming til hjemmetakst har haft virkning siden den 15. juni 2017, er denne bestemmelse ikke længere nødvendig.
- (33) I overensstemmelse med princippet om, at den kaldende part betaler, betaler mobilkunder ikke for at modtage indenlandske mobilopkald, og omkostningen ved terminering af et opkald i den kaldte parts net dækkes i den kaldende parts detailtakst. Konvergens i mobiltermineringstaksterne på tværs af medlemsstaterne bør gøre det muligt at anvende det samme princip for regulerede detailroamingopkald. I henhold til artikel 75, stk. 1, i direktiv

(EU) 2018/1972 har Kommissionen ved hjælp af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/654⁽¹⁶⁾ fastsat en fælles maksimal EU-dækkende termineringstakst for taleopkald for mobiltjenester for at mindske regelbyrden ved at imødegå konkurrenceproblemerne i forbindelse med engrosterminering af taleopkald konsekvent i hele Unionen. Delegeret forordning (EU) 2021/654 omfatter en gradvis nedsættelse over tre år: Den fælles maksimale EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i mobilnet skal være 0,7 eurocent i 2021, 0,55 eurocent i 2022 og 0,4 eurocent i 2023, og den skal nå ned på den maksimale EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i mobilnet på 0,2 eurocent fra 2024 og derefter. Det bør i de situationer, der er omhandlet i denne forordning, hvor roamingudbydere har mulighed for at anvende et tillæg på regulerede detailroamingtjenester, gælde, at tillægget for modtagne regulerede roamingopkald ikke overstiger den fælles maksimale EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i mobilnet, som Kommissionen fastsætter for det respektive og tilsvarende år i delegeret forordning (EU) 2021/654. Hvis Kommissionen efterfølgende konkluderer, at det ikke længere er nødvendigt at fastsætte en fælles maksimal EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i mobilnet, bør eventuelle tillæg lagt på modtagne regulerede roamingopkald ikke overstige den takst, der er fastsat i den seneste delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 75 i direktiv (EU) 2018/1972.

- (34) Når udbydere af EU-dækkende regulerede roamingtjenester ændrer deres detailroamingtariffer og ledsagende politikker for roamingforbrug for at opfylde kravene i denne forordning, bør sådanne ændringer ikke give mobilkunder en ret i henhold til national ret til gennemførelse af direktiv (EU) 2018/1972 til at opsiges deres detailkontrakter.
- (35) En detailkontrakt, der omfatter enhver form for reguleret detailroamingtjeneste, bør på en klar og forståelig måde angive kendetegnene ved denne regulerede detailroamingtjeneste, herunder det forventede kvalitetsniveau for tjenesten. Selv om roamingudbydere ikke udøver kontrol over besøgte net, er de leverede roamingtjenester underlagt engrosroamingaftalen med operatøren af det besøgte net. For at give roamingkunderne større indflydelse bør roamingudbydere derfor på en klar måde oplyse deres kunder i detailkontrakten om, hvordan kvaliteten af roamingtjenesterne i praksis kan afvige fra de tjenester, der forbruges på hjemmemarkedet. Roamingudbydere bør også så vidt muligt forklare, hvordan andre relevante faktorer kan påvirke tjenestekvaliteten, såsom hastigheden, latenstiden og tilgængeligheden af roamingtjenester eller andre tjenester i forbindelse med roaming, på grund af tilgængeligheden af visse teknologier, dækningen eller variationen som følge af eksterne faktorer såsom topografi. Sådanne detailkontrakter bør også indeholde klare og forståelige oplysninger om proceduren for indgivelse af klager, hvor tjenestekvaliteten ikke svarer til vilkårene i detailkontrakten. Roamingudbyderen bør i denne henseende behandle alle klager rettidigt og effektivt.
- (36) For at sikre, at roamingkunder er tilstrækkeligt informeret om kvaliteten af deres roamingtjenester, bør roamingudbydere offentliggøre de relevante oplysninger på deres websider. Med henblik herpå bør de medtage oplysninger om grundene til, at roamingtjenesten kan udbydes på betingelser, der er mindre fordelagtige end dem, der udbydes på hjemmemarkedet. Disse oplysninger bør navnlig indeholde en klar og forståelig forklaring på eventuelle betydelige afvigelser fra de annoncerede eller skønnede maksimale upload- og downloadhastigheder, der tilbydes på hjemmemarkedet, og på hvordan sådanne afvigelser kan påvirke den roamingtjeneste, som kunden abonnerer på. Oplysningerne kan også omfatte en klar og forståelig forklaring på, hvordan mængdebegrænsninger, hastighed, tilgængelige netgenerationer og -teknologier og andre tjenestekvalitetsparametre i praksis kan have indvirkning på dataroamingtjenesten og navnlig på brugen af indhold, applikationer og tjenester i forbindelse med roaming.
- (37) Roamingkunder og hjemmeoperatører må sommetider imødesee ufrivilligt store regninger grundet den manglende gennemsigtighed med hensyn til de numre, der anvendes til tillægstjenester i hele Unionen, og de engrospriser, der opkræves for tillægstjenester, uden at det berører artikel 97 i direktiv (EU) 2018/1972. Kommunikation til visse numre, der anvendes til at levere tillægstjenester, f.eks. overtakseringsnumre, frikaldsnumre eller numre med delt taksering, er underlagt særlige prisvilkår på nationalt plan. Denne regulering bør ikke anvendes på den del af tariffen, der opkræves for levering af tillægstjenester, men kun på tarifferne for tilslutningen til sådanne tjenester. Princippet om roaming til hjemmetakst kan skabe en forventning hos roamingkunder om, at kommunikation til sådanne numre i forbindelse med roaming ikke bør medføre øgede omkostninger i forhold til situationen på hjemmemarkedet. Dette er dog ikke altid tilfældet i forbindelse med roaming. Roamingkunder konfronteres med øgede omkostninger, selv når de ringer til numre, der er gratis, når der ringes til dem på hjemmemarkedet. Dette

⁽¹⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/654 af 18. december 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 ved at fastsætte en fælles maksimal EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i mobilnet og en fælles maksimal EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i fastnet (EUT L 137 af 22.4.2021, s. 1).

kan svække kundernes tillid til at bruge deres telefon til roaming, og det kan føre til ubehagelige overraskelser på regningen og dermed få en negativ indvirkning på oplevelsen af reel roaming til hjemmetakst. På detailniveau skyldes dette hovedsageligt, at der er utilstrækkelig gennemsigtighed med hensyn til de højere takster, der kan påløbe for kommunikation til numre, der anvendes til tillægstjenester. Der bør derfor træffes foranstaltninger for at øge bevidstheden om risikoen for høje regninger og for at gøre betingelserne for kommunikation til tillægstjenesters numre mere gennemsigtige. Til dette formål bør roamingkunder oplyses herom i deres detailkontrakt og rettidigt, på en brugervenlig måde og gratis underrettes og advares om, at kommunikation til tillægstjenesters numre i forbindelse med roaming kan medføre forhøjede takster. Muligheden for at deaktivere tredjepartsfakturering i bilag VI til direktiv (EU) 2018/1972 kan, hvis den foreligger, anvendes i roamingsituationer.

- (38) Funktionen af engrosmarkederne for roaming bør gøre det muligt for operatørerne at få dækket alle omkostninger ved levering af regulerede engrosroamingtjenester, herunder fællesomkostninger. Den omkostningsmodel, der blev anvendt i forbindelse med revisionsprocessen, tog størst muligt hensyn til de investeringer, som operatørerne har foretaget for at levere mobilroamingtjenester, såsom frekvensomkostninger, omkostninger til udstyr og infrastruktur samt den infrastruktur, der anvendes af operatørerne, og den teknologi, der forventes at dominere forbruget indtil næste revision. Den revision, der er planlagt for 2025, vil bygge på en ny omkostningsmodel, hvor der tages størst muligt hensyn til den teknologiske udvikling, der er observeret i overgangsperioden. Dette bør sikre, at der er incitament til at investere i de besøgte net, og at den indenlandske konkurrence på de besøgte markeder ikke fordrejes på grund af operatørers regelarbitrage, hvor foranstaltninger vedrørende engrosadgang til roamingtjenester benyttes til at konkurrere på de besøgte indenlandske markeder.
- (39) I lyset af denne forordnings mål om at sikre fortsat konkurrence og beskyttelse af slutbrugerne bør denne forordning fastsætte prislofter for engrosroaming, som afspejler udviklingen i operatørernes omkostninger ved at levere engrosroamingtjenester. Den omkostningsmodel, der anvendes i forbindelse med revisionsprocessen, og som der henvises til i den konsekvensanalyse, der er foretaget med henblik på denne forordning, viser, at operatørernes omkostninger gradvist er faldet og fortsat falder. I betragtning af den forventede tidsplan for den planlagte revision af engroslofterne på grundlag af de to rapporter, som Kommissionen skal forelægge for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. juni 2025 og den 30. juni 2029, bør de maksimale engrostakster falde på grundlag af en glidende tendens under hensyntagen til relevante omkostningsoverslag og den sandsynlige markedsudvikling i perioden mellem 2022 og 2027.
- (40) De estimerede omkostninger for levering af engrosroamingtjenester, herunder fællesomkostninger, er vurderet på baggrund af flere kilder. En kilde var en generel omkostningsmodel for engrosroamingtjenester, der blev anvendt i forbindelse med revisionsprocessen, og som estimerede en effektiv operatørs omkostninger ved levering af engrosroamingtjenester. Resultatet af omkostningsmodellen gør det muligt at analysere omkostningerne for hvert år i hver medlemsstat ud fra forskellige scenarier og antagelser i de år, hvor den estimerer omkostningerne. Omkostningsmodellen blev udfyldt med data indsendt af operatørerne og blev efterfølgende bekræftet af de relevante nationale tilsynsmyndigheder. Sæsonudsving blev også taget i betragtning for de medlemsstater, der kunne illustrere, at det påvirkede operatørernes netdimensionering. I hele den periode, hvor omkostningsmodellen blev udviklet, blev operatørerne, BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder hørt. Omkostningsvurderingen tog også udgangspunkt i de nuværende engrosroamingtakster i Unionen og tog hensyn til den forventede fremtidige udbredelse af opdaterede netteknologier i overensstemmelse med BEREC's udtalelser i sine udtalelser.
- (41) Regulerende forpligtelser på EU-plan bør opretholdes med hensyn til regler om engrostakster, da en foranstaltning, som muliggør roaming til hjemmetakst i hele Unionen uden at røre ved niveauet af engrosomkostninger forbundet med at levere engrosroamingtjenester, kan risikere at forstyrre det indre marked for roamingtjenester og vil ikke fremme konkurrencen. Engrostakster på et passende niveau bør lette bæredygtig konkurrence, herunder med nye markedsdeltagere, små og mellemstore virksomheder og nystartede virksomheder.
- (42) Maksimale engrostakster bør fungere som et sikkerhedsloft samt sikre, at operatører kan få dækket deres omkostninger, herunder fællesomkostninger. De bør også muliggøre en udbredt bæredygtig levering af roaming til hjemmetakst, samtidig med at der efterlades plads til kommercielle forhandlinger mellem operatører.

- (43) Visse mobilnetoperatører følger den praksis at opkræve betaling for roamingopkald på engrosniveau på grundlag af en minimumsperiode på op til 60 sekunder, i modsætning til den afregning pr. sekund, der normalt anvendes på engrosniveau for andre samtrafiktjenester. Dette forvrider konkurrencen mellem disse operatører og dem, der anvender andre afregningsmetoder, og underminerer en konsekvent anvendelse af de maksimale engrostakster, der er fastsat ved denne forordning. Desuden medfører denne praksis en ekstra udgift, der øger engrosomkostningerne, og dermed har negative følger for priserne på talebaserede roamingtjenester på detailniveau. Mobilnetoperatørerne bør derfor forpligtes til at fakturere pr. sekund for engroslevering af regulerede roamingopkald.
- (44) For at sikre at roamingkunder har uafbrudt og effektiv gratis adgang til alarmtjenester, bør besøgte net ikke opkræve engrostakster hos roamingudbydere for nogen former for alarmkommunikation af den art.
- (45) For at forbedre gennemsigtigheden i detailpriserne for roamingtjenester og for at hjælpe roamingkunder med at træffe afgørelse om brugen af deres mobile enheder under rejse i udlandet bør udbydere af mobilkommunikationstjenester give deres roamingkunder gratis oplysninger om de roamingtakster, der gælder for dem, når de bruger roamingtjenester i en besøgt medlemsstat. Da visse grupper af kunder muligvis er velinformerede om roamingtaksterne, bør roamingudbydere give kunderne mulighed for at framelde sig denne automatiske besked på en nem måde. Desuden bør roamingkunder modtage en tekstbesked med et link, der giver gratis adgang til en webside, der er oprettet af roamingudbyderen, som giver udførlige oplysninger om de typer tjenester, navnlig opkald og SMS'er, der kan være pålagt forhøjede omkostninger, uden at det berører artikel 97 i direktiv (EU) 2018/1972. Roamingkunder bør informeres fuldt ud og på en klar måde om eventuelle takster for frikaldsnumre i forbindelse med roaming. Desuden bør roamingudbydere aktivt og efter anmodning og gratis give deres kunder, forudsat at sidstnævnte befinder sig i Unionen, yderligere oplysninger om taksten pr. minut, pr. SMS eller pr. megabyte, inklusive moms, for at foretage eller modtage opkald samt for at sende eller modtage SMS'er og MMS'er og andre datakommunikationstjenester i den besøgte medlemsstat.
- (46) En roamingkunde kan tilslutte sig et ikkejordbaseret offentligt mobilkommunikationsnet, f.eks. om bord på skibe (MCV-tjenester) som defineret i Kommissionens afgørelse 2010/166/EU ⁽¹⁷⁾ eller om bord på fly (MCA-tjenester) som defineret i Kommissionens afgørelse 2008/294/EF ⁽¹⁸⁾, der leveres via andre typer radionet end jordbaserede net, ved hjælp af særligt udstyr monteret om bord. Disse tjenester er ofte tilgængelige i internationalt farvand eller om bord på fly. Takster, der pålægges roamingkunder, når de aktivt eller utilsigtet opretter forbindelse til ikkejordbaserede net, er betydeligt højere end takster for regulerede roamingtjenester. Roamingkunder er vant til at drage fordel af roaming til hjemmetakst og brugen af roamingtjenester til indenlandske priser. På grund af manglen på en konsekvent tilgang til gennemsigtighed og beskyttelsesforanstaltninger for forbindelser til ikkejordbaserede net er roamingkunder i højere grad udsat for ubehagelige overraskelser på regningen. Der bør derfor indføres yderligere gennemsigtighedsforanstaltninger og beskyttelsesforanstaltninger for forbindelser til ikkejordbaserede net, f.eks. om bord på skibe og luftfartøjer.

Roamingudbydere bør tage rimelige skridt til at anvende sådanne gennemsigtighedsforanstaltninger og sikkerhedsforanstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan omfatte foranstaltninger til netdrift, finansielle begrænsninger, en fravalgsmekanisme eller tilsvarende foranstaltninger. De bør navnlig omfatte foranstaltninger til at sikre, at der gives tilstrækkelige oplysninger på en klar og forståelig måde til at sætte roamingkunder i stand til aktivt at forhindre sådanne tilfælde af utilsigtet roaming. Roamingudbydere, der tilbyder en fravalgsmekanisme, bør informere roamingkunder om begrænsningerne ved øjeblikkeligt tilvalg eller reaktivering af tjenesten, f.eks. risikoen for, at de uden deres tilslutning til nettet ikke vil være i stand til at genaktivere tilslutningen til et ikkejordbaseret net. Roamingudbydere bør informere deres roamingkunder om muligheden for manuelt og øjeblikkeligt at fravælge roaming på deres håndbetjente enhed, enten via indstillingerne eller ved at aktivere flyfunktion. Roamingudbydere bør så vidt muligt, når de planlægger og driver deres net, bestræbe sig på at prioritere forbindelser til jordbaserede

⁽¹⁷⁾ Kommissionens afgørelse 2010/166/EU af 19. marts 2010 om samordnede brugsvilkår for frekvenser til mobilkommunikationstjenester om bord på skibe (MCV-tjenester) i EU (EUT L 72 af 20.3.2010, s. 38).

⁽¹⁸⁾ Kommissionens beslutning 2008/294/EF af 7. april 2008 om samordnede brugsvilkår for frekvenser til mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester) i Fællesskabet (EUT L 98 af 10.4.2008, s. 19).

net for at minimere risikoen for utilsigtet tilslutning til ikkejordbaserede net. For at sikre et højt beskyttelsesniveau for roamingkunder bør udbydere af mobilkommunikationstjenester, når de kobler sig til ikkejordbaserede offentlige mobilkommunikationsnet, give deres roamingkunder oplysninger om eventuelle yderligere takster, der gælder, ved hjælp af en gratis tekstbesked, hver gang der etableres en forbindelse til et sådant net.

- (47) Denne forordning bør for så vidt angår regulerede detailroamingtjenester fastsætte specifikke gennemsigtighedskrav, som er tilpasset de specifikke betingelser med hensyn til tariffer og mængder gældende efter afskaffelsen af detailroamingtillæg. Der bør navnlig gives mulighed for at give roamingkunder rettidig, brugervenlig og gratis meddelelse om den gældende politik om rimeligt forbrug, om hvornår den ifølge denne politik gældende mængde af regulerede tale-, SMS- eller dataroamingtjenester er fuldt opbrugt, om alle tillæg, og om det samlede forbrug af regulerede dataroamingtjenester.
- (48) Kunder, der bor i grænseområder, bør ikke modtage unødvendigt høje regninger på grund af utilsigtet roaming. Roamingudbyderne bør derfor tage alle rimelige skridt til at mindske risikoen for utilsigtet roaming og beskytte deres kunder, så de ikke pålægges roamingtakster, mens de befinder sig i deres medlemsstat. Sådanne foranstaltninger bør omfatte finansielle grænser, mekanismer til fravalg af roaming på et net uden for Unionen, hvor det er teknisk muligt, eller tilsvarende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør navnlig omfatte foranstaltninger til at sikre, at der gives tilstrækkelige oplysninger på en klar og forståelig måde til at sætte roamingkunder i stand til aktivt at forhindre sådanne tilfælde af utilsigtet roaming. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at beskytte og fremme interesserne hos kunder, som normalt er bosiddende på deres område, bør være opmærksomme på situationer, hvor kunder oplever, at de skal betale roamingtakster, selv om de fortsat befinder sig i deres medlemsstat, og de bør tage passende skridt til at afhjælpe dette problem.
- (49) Der bør desuden fastsættes foranstaltninger, der gør detailtaksterne på alle dataroamingtjenester lettere at gennemskue, herunder når de kobler sig til ikkejordbaserede offentlige mobilkommunikationsnet, navnlig for at undgå ubehagelige overraskelser på roamingkundernes regninger, der udgør en hindring for et velfungerende indre marked, samt for at give roamingkunder de nødvendige redskaber til at overvåge og styre deres udgifter til dataroamingtjenester. Der bør ligeledes ikke være nogen hindringer for nye applikationer eller teknologier, som kan være en erstatning for eller et alternativ til roamingtjenester, herunder, men ikke begrænset til, wi-fi.
- (50) For at undgå, at roamingkunder får ubehagelige overraskelser på regningen, bør roamingudbyderne desuden fastsætte én eller flere beløbs- eller mængdegrænser for udestående udgifter til dataroaming (udtrykt i den valuta, som kundens faktura udfærdiges i), som stilles gratis til rådighed for alle deres roamingkunder med en behørig meddelelse på et medium, der kan konsulteres igen senere, når denne grænse er ved at være nået. Når denne grænse er nået, bør kunderne ikke længere modtage tjenesten eller modtage regning herfor, medmindre de udtrykkeligt anmoder om, at tjenesten fortsat leveres i henhold til de betingelser og vilkår, der er beskrevet i meddelelsen. I så fald bør de gratis modtage en bekræftelse ved hjælp af et medie, der kan konsulteres igen senere. Roamingkunder bør have mulighed for at fravælge en hvilken som helst af disse beløbs- eller mængdegrænser inden for et rimeligt tidsrum eller vælge ikke at have en sådan grænse. Kunderne bør tilsluttes en standardordning for forbrugsgrænser, medmindre de vælger andet.
- (51) Disse tiltag for at øge prisgennemskeligheden bør ses som minimale beskyttelsesforanstaltninger for roamingkunder og bør ikke forhindre roamingudbydere i at tilbyde deres kunder en række andre faciliteter, der kan hjælpe dem til at forudberegne og styre deres udgifter til dataroamingtjenester.
- (52) Kunder, der benytter forudbetaling, kan også få ubehagelige overraskelser på regningen for brug af dataroamingtjenester. Derfor bør bestemmelserne om grænser også gælde for disse kunder.
- (53) Forbrugere skelner ikke altid mellem adgang til elektroniske kommunikationstjenester under roaming, dvs. hvor slutbrugere tilgår sådanne tjenester i besøgte medlemsstater, og EU-intern kommunikation, dvs. hvor forbrugere i deres hjemland foretager opkald eller sender SMS'er til en anden medlemsstat. Selv om roaming og EU-intern kommunikation udgør to særskilte og adskilte markeder, kan der drages visse paralleller mellem dem ud fra et

forbrugersynspunkt. Siden den 15. maj 2019 må enhver detailpris, eksklusiv moms, som forbrugerne skal betale for reguleret EU-intern kommunikation, højst udgøre EUR 0,19 pr. minut for opkald og EUR 0,06 pr. SMS. Med forlængelsen af de foranstaltninger til sikring af roaming til hjemmetakst, der indføres ved denne forordning, og som imødegår risikoen for at modvirke grænseoverskridende kommunikation og muliggøre oprettelsen af et indre marked, bør det anses for hensigtsmæssigt at se på udviklingen af markedet for EU-intern kommunikation. Med henblik herpå bør de eksisterende foranstaltninger evalueres i lyset af anvendelsen af direktiv (EU) 2018/1972 og navnlig reglerne om interpersonelle kommunikationstjenester og indførelsen af fælles maksimale EU-dækkende termineringstakster for taleopkald, som er en del af omkostningsstrukturen for EU-intern kommunikation. Kommissionen bør med støtte fra BEREC vurdere virkningerne af de eksisterende foranstaltninger, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971⁽¹⁹⁾, og afgøre om og i hvilket omfang der fortsat er behov for at sænke lofterne for at beskytte forbrugerne. Denne vurdering bør finde sted mindst et år inden udløbet af de pågældende foranstaltninger den 14. maj 2024.

- (54) Der er væsentlige forskelle mellem regulerede roamingtakster inden for Unionen og roamingtakster for kunder, når de rejser uden for Unionen; sidstnævnte takster er betydeligt højere sammenlignet med priserne inden for Unionen, hvor roamingtillæg kun undtagelsesvis opkræves efter afskaffelsen af detailroamingtaksterne. Da der ikke findes en sammenhængende tilgang til gennemskueligheds- og beskyttelsesforanstaltninger for roaming uden for Unionen, er forbrugerne ikke sikre på, hvilke rettigheder de har, og de afskrækkes derfor ofte fra at anvende mobiltjenester, når de er i udlandet. Gennemskuelige oplysninger til forbrugerne kan ikke kun hjælpe dem i deres beslutning om, hvordan de skal bruge deres mobile enheder, når de rejser i udlandet (både inden for og uden for Unionen), men kan også hjælpe dem, når de skal vælge mellem roamingudbydere. Det er derfor nødvendigt at tage fat på dette problem med manglende gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse ved at sikre, at visse gennemskueligheds- og beskyttelsesforanstaltninger også finder anvendelse på roamingtjenester, der leveres uden for Unionen. Disse foranstaltninger bør derfor fremme konkurrencen og forbedre det indre markeds funktionsmåde.
- (55) Unionsborgerne bliver opkrævet høje roamingtakster, når de benytter detailroamingtjenester i tredjelande. Derfor bør initiativer, der har til formål at sænke roamingtaksterne for roamingtjenester mellem Unionen og tredjelande på et gensidigt grundlag, fremmes. Navnlig vil slutbrugere i Unionens regioner ved de ydre grænser i høj grad drage fordel af lavere roamingtakster i forhold til tilgrænsende tredjelande.
- (56) Hvis operatøren af det besøgte net i det besøgte tredjeland ikke tillader, at roamingudbyderen overvåger sine kunders brug i realtid, bør roamingudbyderen ikke være forpligtet til at fastsætte beløbs- eller mængdegrænser for at beskytte kunderne.
- (57) Roamingudbydere bør informere roamingkunder om muligheden for gratis adgang til alarmtjenester ved at ringe til det fælleseuropæiske alarmnummer »112« og bør informere roamingkunder om alternative muligheder for adgang via alarmkommunikation, som det er teknisk muligt at bruge for roamingkunder, navnlig roamingkunder med handicap. Alternative muligheder for adgang via alarmkommunikation gør det muligt for roamingkunder, navnlig roamingkunder med handicap, at få adgang til alarmtjenester på andre måder end ved opkald. Alternative muligheder for adgang kan eksempelvis sikres ved hjælp af alarmapplikationer, tekstmeddelelser, relættjenester eller tekst i realtid eller totalkonversation, der gennemføres i henhold til artikel 4 i direktiv (EU) 2019/882. Oplysningerne om adgangsmåden bør gives ved hjælp af en SMS, der oplyser roamingkunden om muligheden for gratis adgang til alarmtjenester ved at ringe til det fælleseuropæiske alarmnummer »112«, og som indeholder et link til en særlig webside, som der er gratis adgang til, og som er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102⁽²⁰⁾, og som på en let forståelig måde beskriver de alternative muligheder for adgang til alarmtjenester i den besøgte medlemsstat og kun angiver de muligheder for adgang, der er teknisk mulige for roamingkunder at anvende. Den særlige webside bør indeholde oplysninger på det sprog, som roamingudbyderen kommunikerer med roamingkunden på.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11. december 2018 om oprettelse af Sæmslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1211/2009 (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EUT L 327 af 2.12.2016, s. 1).

- (58) I henhold til artikel 110 i direktiv (EU) 2018/1972 skal medlemsstaterne sikre, at deres offentlige varslingsystemer sender offentlige advarsler til de berørte slutbrugere, dvs. slutbrugere, der befinder sig i de geografiske områder, der kan blive berørt af overhængende eller kommende større nødsituationer og katastrofer i løbet af varslingsperioden, herunder roamingslutbrugere. De teknologier, der i øjeblikket er til rådighed, gør det muligt for de nationale myndigheder at sende offentlige advarsler til de berørte roamingkunder, uden at roamingkunden behøver at gribe ind på forhånd, f.eks. ved at downloade en applikation. I nogle medlemsstater er der imidlertid indført mobilapplikationer for offentlige advarsler, som gør det muligt at sende omfattende oplysninger til slutbrugerne, undertiden ud over de tidligere nævnte teknologier. I de medlemsstater, hvor linket til en sådan national offentlig mobilapplikation for offentlige advarsler findes i databasen over de midler til adgang til alarmtjenester, der er fastsat i hver medlemsstat i henhold til denne forordning, bør roamingudbydere informere roamingkunder om linket til den pågældende applikation. Oplysningerne bør gives på det sprog, som roamingudbyderen kommunikerer med roamingkunden på. Med henvisning til præambelen til direktiv (EU) 2018/1972 vil Kommissionen vurdere mulighederne for at gøre det muligt for de berørte roamingkunder at modtage offentlige advarsler fra de kompetente nationale myndigheder, herunder via en mobilapplikation, når de rejser i Unionen, gennem et EU-dækkende offentligt varslingsystem, der supplerer de nationale offentlige varslingsystemer.
- (59) Nummerserier, herunder dem, der anvendes til tillægstjenester, er fastsat i de nationale nummerplaner og er ikke harmoniseret på EU-plan. Operatørerne er derfor muligvis ikke i stand til at genkende nummerserierne for tillægstjenester i alle lande på forhånd. Nummerserier, der anvendes til tillægstjenester, er underlagt særlige prisvilkår på nationalt plan, og i mange tilfælde er deres termineringstakster ikke reguleret. Selv om roamingudbydere er bekendt med dette forhold, kan niveauet for de engrostatkter, de skal betale, stadig være uventet højt. I et roamingscenario kan operatørerne ikke imødegå dette problem, fordi de mangler oplysninger om de nummerserier, der anvendes til tillægstjenester i hele Unionen. For at imødegå dette problem bør BEREC oprette og vedligeholde en fælles EU-dækkende, sikker database for nummerserier, der anvendes til tillægstjenester. Databasen skal have til formål at fremme gennemsigtigheden, give de nationale tilsynsmyndigheder og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder, samt operatørerne direkte adgang til oplysninger om, hvilke nummerserier der kan generere højere omkostninger (termineringstakster) i alle medlemsstater. Den udgør et nødvendigt mellemliggende skridt til at øge gennemsigtigheden på detailniveau, da den kan bruges til at oplyse roamingkunder om, hvilke typer tjenester der kan være omfattet af forhøjede takster, når de roamer. For at sikre bedre forbrugerbeskyttelse og gennemsigtighed bør det være muligt for databasen at indeholde yderligere oplysninger, f.eks. om de takster, der er forbundet med nummerserier for tillægstjenester, såsom pr. minut eller pr. handling. Sådanne takstoplysninger kan gøres tilgængelige på den særlige webside med oplysninger om tillægstjenester. BEREC bør fastlægge procedurerne for, hvordan de kompetente myndigheder skal tilvejebringe og ajourføre oplysningerne i databasen over nummerserier til tillægstjenester, der oprettes i henhold til denne forordning.
- (60) BEREC bør oprette og vedligeholde en fælles EU-dækkende database med de muligheder for adgang til alarmtjenester, som er etableret i hver medlemsstat, og som det er teknisk muligt for roamingkunder at benytte. Databasen skal hjælpe nationale operatører, nationale tilsynsmyndigheder og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder med at blive informeret om alle disse muligheder for adgang til alarmtjenester, der anvendes i Unionen. Medlemsstaterne bør kunne ajourføre databasen med et link til den nationale mobilapplikation for offentlige advarsler, hvis det er relevant. BEREC bør fastlægge procedurerne for, hvordan de kompetente myndigheder skal tilvejebringe og ajourføre de oplysninger, der anmodes om i henhold til denne forordning.
- (61) Hvis medlemsstaterne tildeler andre kompetente myndigheder end de nationale tilsynsmyndigheder nogle af opgaverne vedrørende slutbrugerbeskyttelse, f.eks. vedrørende oplysningskrav i forbindelse med detailkontrakter, gennemsigtighed eller opsigelse af kontrakter, omfatter disse kompetente myndigheders kompetence med hensyn til disse opgaver alle dele af detailkontrakten, herunder de roamingrelaterede rettigheder og forpligtelser. Uden at det berører opgavefordelingen i henhold til direktiv (EU) 2018/1972 bør de nationale tilsynsmyndigheder og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at udføre opgaver i henhold til nævnte direktiv, tildeles de nødvendige beføjelser til at overvåge, føre tilsyn med og håndhæve forpligtelserne i denne forordning inden for deres område. De bør også overvåge udviklingen i taksterne for tale-, SMS- og datatjenester for roamingkunder inden for Unionen, herunder om nødvendigt de særlige omkostninger, der er forbundet med at foretage eller modtage roamingopkald i Unionens mest perifere regioner, og nødvendigheden af at sikre, at disse omkostninger i tilstrækkelig grad kan dækkes ind på engrosmarkedet, samt at trafikstyringsmetoder ikke anvendes til at begrænse valgmulighederne til skade for kunderne. De bør sikre, at der stilles ajourførte oplysninger om anvendelsen af denne forordning til rådighed for interesserede parter, og offentliggøre resultaterne af denne overvågning. Oplysningerne bør opdeles efter, om der er tale om erhvervs-kunder, og om der er tale om efterfølgende betaling eller forudbetaling.

- (62) Indenlandsk roaming i Unionens mest perifere regioner, hvor mobiltelefonstilladelserne afviger fra dem, der tildeles for resten af landets område, kunne have gavn af takstnedsættelser, som svarer til dem, der gælder på det indre marked for roamingtjenester. Gennemførelsen af denne forordning bør ikke medføre, at kunder, som anvender indenlandske roamingtjenester, prismæssigt stilles ringere end kunder, der anvender grænseoverskridende EU-dækkende roamingtjenester. Til dette formål kan de nationale myndigheder træffe yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med EU-retten.
- (63) For at overvåge og tilse gennemførelsen af denne forordning og udviklinger inden for engrosmarkeder for roaming bør nationale tilsynsmyndigheder være berettigede til at indhente oplysninger om engrosroamingaftaler, der ikke anvender maksimale engrosroamingtakster, samtidig med at forretningshemmelighedens fortrolighed sikres. Disse myndigheder bør også have mulighed for at indhente oplysninger om vedtagelse og anvendelse af betingelser i engrosroamingaftaler, der har til formål at forhindre permanent roaming, og om unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester til andre formål end levering af regulerede roamingtjenester til roamingudbydere kunder, der rejser inden for Unionen.
- (64) I tilfælde af at udbydere af mobiltjenester i Unionen befinder sig i en situation, hvor fordelene for deres kunder ved interoperabilitet og end-to-end-konnektivitet trues som følge af opsigelse eller trussel om opsigelse af deres roamingaftaler med mobilnetoperatører i andre medlemsstater, eller hvor de er ude af stand til at tilbyde deres kunder tjenester i en anden medlemsstat, fordi de ikke har en aftale med mindst én engrosnetudbyder, bør de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder i de situationer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, litra b) og c), i direktiv (EU) 2018/1972 om nødvendigt anvende de beføjelser, de er tillagt i medfør af artikel 61 i nævnte direktiv til at sikre tilstrækkelig adgang under hensyntagen til de målsætninger, der er fastsat i artikel 3 i nævnte direktiv, herunder navnlig udviklingen af det indre marked ved at fremme udbuddet af, tilgængeligheden af og interoperabiliteten mellem paneuropæiske tjenester samt end-to-end-konnektivitet.
- (65) De særlige prisbestemmelser gældende for engrosroamingtjenester medfører, at et overordnet loft for hele Unionen er gældende for et sammensat produkt, som også kan omfatte anden engrosadgang til roamingtjenester og samtrafikinput, herunder navnlig dem, der er underlagt national regulering eller eventuelt regulering på tværs af grænser. I forlængelse deraf forudses, at der bliver færre forskelle i reguleringen af disse input i Unionen, navnlig på grund af de yderligere foranstaltninger, som træffes, jf. direktiv (EU) 2018/1972, der har til formål at sikre større sammenhæng i de lovmæssige tilgange. I mellemtiden bør alle tvister mellem operatører af besøgte net og andre udbydere om de gældende takster for de input, der er nødvendige til at levere engrosroamingtjenester, behandles under hensyntagen til udtalelsen fra BEREC, når denne er blevet hørt, jf. de særlige regulerende forpligtelser, som gælder for roaming, samt direktiv (EU) 2018/1972.
- (66) Det er nødvendigt at overvåge og regelmæssigt gennemgå funktionen af engrosmarkederne for roaming og deres indbyrdes forhold med detailmarkederne for roaming under hensyntagen til konkurrencemæssige og teknologiske udviklinger og trafikstrømme. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet to rapporter, der ledsages af et lovgivningsforslag, hvis det er relevant. Kommissionen bør i disse rapporter navnlig vurdere, om roaming til hjemmetakst har nogen indvirkning på udviklingen i de tarifplaner, der findes på detailmarkederne. Dette bør dels omfatte en vurdering af enhver forekomst af tarifplaner, der kun omfatter indenlandske tjenester og helt udelukker detailroamingtjenester og dermed undergraver selve formålet med roaming til hjemmetakst, dels en vurdering af enhver begrænsning i tilgængeligheden af enhedstarifplaner, hvilket også kan medføre tab for forbrugerne og underminere målsætningerne for det digitale indre marked.

Kommissionen bør i sine rapporter navnlig analysere, i hvilket omfang der af de nationale tilsynsmyndigheder er givet tilladelse til at anvende ekstraordinære detailroamingtillæg, hjemmenetoperatørernes evne til at fastholde deres indenlandske afregningsmodeller og operatører af besøgte nets evne til at få dækket deres faktiske omkostninger i forbindelse med levering af regulerede engrosroamingtjenester. Desuden bør Kommissionens rapporter vurdere, hvordan adgangen til de forskellige netteknologier og -generationer sikres på engrosniveau; oplysninger om engrospriser for datatjenester; omfanget af brugen af handelsplatforme og lignende instrumenter i forbindelse med handelstrafik på engrosniveau; udviklingen af maskine-til-maskine-roaming; de vedvarende problemer på detailniveau i forbindelse med tillægstjenester og anvendelsen af foranstaltningerne vedrørende alarmkommunikation; gennemsigtighedsforanstaltninger vedrørende roaming i tredjelande og ikkejordbaserede offentlige mobilnet med henblik på at forhindre utilsigtet roaming; effektiviteten af forpligtelserne vedrørende tjenestekvalitet,

der er fastsat i denne forordning, og i hvilket omfang kunderne er korrekt informeret i deres detailkontrakter om disse forpligtelser og kan drage fordel af reel roaming til hjemmetakst. Endvidere bør Kommissionens rapporter vurdere konsekvensen af udrulningen og iværksættelse af nye teknologier samt af pandemier og naturkatastrofer på roamingmarkedet. For at muliggøre en sådan rapportering med henblik på at vurdere, hvordan roamingmarkederne tilpasser sig reglerne om roaming til hjemmetakst, bør der indsamles tilstrækkelige data om funktionen af disse markeder efter gennemførelsen af disse regler.

- (67) BEREC bør fortsat indsamle data fra nationale tilsynsmyndigheder, således at den kan vurdere de konkurrencemæssige udviklinger for EU-dækkende roamingmarkeder og er i stand til regelmæssigt at rapportere om ændringer af faktiske engrosroamingtakster for ubalanceret trafik mellem udbydere af roamingtjenester. Hvor det er relevant, kan de nationale tilsynsmyndigheder samarbejde med andre kompetente myndigheder. Sådanne data bør omfatte de faktiske takster for henholdsvis afbalanceret og ubalanceret trafik sammen med de faktiske trafikmængder for de relevante roamingtjenester. Indsamlingen af data, der gør det muligt at overvåge og vurdere virkningerne af ændringer i rejseadfærden og forbrugsmønstrene, såsom ændringer forårsaget af pandemier, er afgørende for den analyse, der kræves i de rapporter, der er omhandlet i denne forordning. BEREC bør også indsamle data om tilfælde, hvor parter i en engrosroamingaftale har fravalgt at anvende maksimale engrosroamingtakster eller har gennemført foranstaltninger på engrosniveau, som er rettet mod at forhindre permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester til andre formål end levering af regulerede roamingtjenester til roamingudbyderes kunder, når sidstnævnte periodisk rejser inden for Unionen. På grundlag af de indsamlede tilstrækkeligt fintmaskede data bør BEREC regelmæssigt aflægge rapport om forholdet mellem detailpriser, engros takster og engrosomkostninger for roamingtjenester. Kommissionen bør senest den 30. juni 2027 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der bygger på de regelmæssige rapporter fra BEREC og ledsages af et lovgivningsforslag, hvis det er relevant. BEREC bør også indsamle de nødvendige data for at gøre det muligt at overvåge de elementer, der skal vurderes af Kommissionen i rapporterne, der er fastsat i denne forordning.
- (68) På mellemlang sigt bør lettelse af maskine-til-maskine-roaming og tingenes internet-roaming anerkendes som en vigtig drivkraft for digitaliseringen af Unionens erhvervsliv og bør baseres på dermed forbundne EU-politikker inden for sektorer som sundhed, energi, miljø og transport. Kommissionen bør regelmæssigt vurdere roamingens rolle på markedet for maskine-til-maskine-konnektivitet og på markedet for tingenes internet. Hvis det er relevant, bør Kommissionen også fremlægge henstillinger efter at have hørt BEREC. BEREC bør også indsamle de nødvendige data for at gøre det muligt at overvåge de elementer, der skal vurderes i Kommissionens rapporter om udviklingen af maskine-til-maskine-roaming og tingenes internet-enheder som omhandlet i denne forordning, og der skal i den forbindelse tages hensyn til cellebaserede konnektivitetstilbud baseret på tilladelsesfrie radiofrekvenser.
- (69) Kommissionen, BEREC og de berørte nationale tilsynsmyndigheder og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder bør fuldt ud sikre forretningshemmelighedens fortrolighed, når de udveksler oplysninger med henblik på at undersøge, overvåge og tilse gennemførelsen af denne forordning. Overholdelse af kravene til forretningshemmelighedens fortrolighed bør derfor ikke hindre nationale tilsynsmyndigheder i rettidigt at udveksle fortrolige oplysninger med henblik herpå.
- (70) Målene for denne forordning, nemlig at tilvejebringe en fælles tilgang, der skal sikre, at brugerne af offentlige mobilkommunikationsnet under rejse i Unionen ikke betaler for høje priser for EU-dækkende roamingtjenester sammenlignet med konkurrencedygtige nationale priser, og samtidig øge gennemsigtigheden og forbrugerbeskyttelsen såvel som sikre bæredygtigheden af at levere detailroamingtjenester til indenlandske priser samt en oplevelse af reel roaming til hjemmetakst med hensyn til tjenestekvalitet og adgang til alarmtjenester i forbindelse med roaming, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (71) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (72) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽²¹⁾ og afgav en udtalelse den 20. april 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning tilvejebringes en fælles tilgang, der skal sikre, at brugere af offentlige mobilkommunikationsnet under rejse inden for Unionen ikke betaler for høje priser for EU-dækkende roamingtjenester sammenholdt med de tilsvarende nationale priser, når de foretager og modtager opkald, sender og modtager SMS'er eller benytter pakkekoblet datakommunikation.

Denne forordning bidrager dermed til, at der opnås et velfungerende indre marked og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, databeskyttelse, privatlivets fred og tillid, der fremmer konkurrencen, uafhængigheden og gennemskuelligheden på markedet og skaber incitament til innovation, valgmuligheder for forbrugerne og integration af personer med handicap, samtidig med at den overholder Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder til fulde.

Ved denne forordning fastsættes vilkår for engrosadgang til offentlige mobilkommunikationsnet med henblik på udbud af regulerede roamingtjenester. Forordningen gælder både for takster, der opkræves af netoperatører på engrosniveau, og for takster, der opkræves af roamingudbydere på detailniveau.

2. Ved denne forordning fastsættes også regler, som tager sigte på at øge gennemsigtigheden og forbedre leveringen af oplysningerne om takster til brugerne af roamingtjenester, herunder brugere af ikkeregulerede roamingtjenester i tredjelande. Forordningen øger også gennemsigtigheden for brugere af ikkeregulerede roamingtjenester, når de kobler sig på et ikkejordbaseret offentligt mobilkommunikationsnet, f.eks. ombord på skibe eller fly.

3. De maksimale takster i denne forordning er angivet i euro.

4. Hvis maksimumtaksterne i overensstemmelse med artikel 8-11 angives i andre valutaer end euroen, fastsættes taksterne i disse valutaer under anvendelse af gennemsnittet af de referencevalutakurser, der er offentliggjort hhv. den 15. januar, den 15. februar og den 15. marts i det relevante kalenderår af Den Europæiske Centralbank i *Den Europæiske Unions Tidende*. For så vidt angår de maksimale takster ændres takstlofterne i andre valutaer end euroen årligt fra og med 2023. De årligt ændrede takstlofter i disse valutaer gælder fra den 15. maj.

5. Denne forordning berører ikke tildelingen af opgaver til nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder inden for rammerne af direktiv (EU) 2018/1972, herunder ansvaret for at gennemføre nævnte direktivs del III, afsnit III.

Artikel 2

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i direktiv (EU) 2018/1972 anvendelse.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

2. Ud over definitionerne, der henvises til i stk. 1, forstås ved:
- a) »roamingudbyder«: en virksomhed, der leverer regulerede detailroamingtjenester til en roamingkunde
 - b) »indenlandsk udbyder«: en virksomhed, der leverer indenlandske mobilkommunikationstjenester til en roamingkunde
 - c) »hjemmenet«: et offentligt kommunikationsnet, der er beliggende i en medlemsstat og benyttes af roamingudbyderen til levering af regulerede detailroamingtjenester til en roamingkunde
 - d) »besøgt net«: et jordbaseret offentligt mobilkommunikationsnet beliggende i en anden medlemsstat end den, hvori roamingkundens indenlandske udbyder er beliggende, der giver en roamingkunde mulighed for at foretage eller modtage opkald eller for at sende eller modtage SMS'er eller benytte pakkekoblet datakommunikation gennem aftaler med operatøren af hjemmenettet
 - e) »EU-dækkende roaming«: en roamingkundes benyttelse af en mobil enhed til at foretage eller modtage opkald i Unionen eller til at sende eller modtage SMS'er i Unionen eller benytte pakkekoblet datakommunikation, mens den pågældende befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvori den indenlandske udbyders net er beliggende, gennem aftaler mellem operatøren af hjemmenettet og operatøren af det besøgte net
 - f) »roamingkunde«: en kunde hos en roamingudbyder af regulerede roamingtjenester ved hjælp af et jordbaseret offentligt mobilkommunikationsnet, der er beliggende i Unionen, hvis detailkontrakt eller -aftale med nævnte roamingudbyder gør EU-dækkende roaming mulig
 - g) »reguleret roamingopkald«: en roamingkundes mobilaletalefoniopkald med originering i et besøgt net og terminering i et offentligt kommunikationsnet inden for Unionen eller en roamingkundes modtagelse af et opkald med originering i et offentligt kommunikationsnet inden for Unionen og terminering i et besøgt net
 - h) »SMS« (Short Message Service): en tekstbesked, der hovedsagelig består af bogstaver eller tal eller begge, og som kan sendes mellem mobilnumre og/eller fastnetnumre, der er tildelt i overensstemmelse med de nationale nummerplaner
 - i) »reguleret roaming-SMS«: en SMS, der sendes af en roamingkunde, med originering i et besøgt net og terminering i et offentligt kommunikationsnet inden for Unionen, eller som modtages af en roamingkunde, med originering i et offentligt kommunikationsnet inden for Unionen og terminering i et besøgt net
 - j) »reguleret dataroamingtjeneste«: en roamingtjeneste, der gør det muligt for en roamingkunde at benytte pakkekoblet datakommunikation ved hjælp af en mobil enhed, mens enheden er forbundet med et besøgt net, dog ikke transmission og modtagelse af regulerede roamingopkald eller roaming-SMS'er, herunder transmission og modtagelse af MMS-beskeder
 - k) »engrosadgang til roamingtjenester«: direkte engrosadgang til roamingtjenester eller engrosadgang til gensalg af roamingtjenester
 - l) »direkte engrosadgang til roamingtjenester«: en mobilnetoperatørs tilrådighedsstillelse af faciliteter eller tjenester, eller begge, for en anden virksomhed på nærmere fastlagte betingelser, så denne anden virksomhed kan udbyde regulerede roamingtjenester til roamingkunder
 - m) »engrosadgang til gensalg af roamingtjenester«: levering af roamingtjenester på engrosniveau af en anden netoperatør end operatøren af det besøgte net til en anden virksomhed, så denne anden virksomhed kan udbyde regulerede roamingtjenester til roamingkunder
 - n) »indenlandsk detailpris«: en roamingudbyders indenlandske detailtakst pr. enhed, der gælder for foretagne opkald og afsendte SMS'er, der origineres og termineres på forskellige offentlige kommunikationsnet inden for den samme medlemsstat, og for data, der forbruges af en kunde.

For så vidt angår første afsnit, litra n), anses den indenlandske detailpris, i tilfælde af at der ikke er nogen bestemt indenlandsk detailpris pr. enhed, for at være omfattet af den samme afregningsmetode, der gælder for kunden for foretagne opkald og afsendte SMS'er, der origineres og termineres på forskellige offentlige kommunikationsnet inden for den samme medlemsstat, og for data, der forbruges i den pågældende kundes medlemsstat.

Artikel 3

Engrosadgang til roamingtjenester

1. Mobilnetoperatører skal imødekomme alle rimelige anmodninger om engrosadgang til roamingtjenester, navnlig på en måde, der giver roamingudbyderen mulighed for at duplikere de mobile detailtjenester, der udbydes på hjemmemarkedet, når det er teknisk muligt på det besøgte net.

2. Mobilnetoperatører kan kun afslå anmodninger om engrosadgang til roamingtjenester på grundlag af objektive kriterier såsom den tekniske gennemførlighed og behovet for at bevare nettets integritet. Kommercielle hensyn kan ikke angives som begrundelse for at afslå anmodninger om engrosadgang til roamingtjenester med det formål at begrænse leveringen af konkurrerende roamingtjenester.

3. Engrosadgang til roamingtjenester omfatter adgang til alle netelementer og tilhørende faciliteter, relevante tjenester, software og informationssystemer, der er nødvendige for levering af regulerede roamingtjenester til kunderne, og dækker alle tilgængelige netteknologier og alle tilgængelige netgenerationer.

4. Reglerne om regulerede engrosroamingtakster i artikel 9, 10 og 11 finder anvendelse på adgang til alle komponenter af engrosadgang til roamingtjenester, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, medmindre begge parter til aftalen om engrosroaming udtrykkeligt er enige i, at alle gennemsnitlige engrosroamingtakster, som stammer fra anvendelsen af aftalen, ikke skal underlægges de maksimale regulerede engrosroamingtakster i aftalens gyldighedsperiode.

Uden at det berører første afsnit i nærværende stykke kan mobilnetoperatører i tilfælde af engrosadgang til gensalg af roamingtjenester tage fair og rimelige priser for komponenter, der ikke er omfattet af stk. 3.

5. Mobilnetoperatører offentliggør et standardtilbud, der tager hensyn til BEREC's retningslinjer som omhandlet i stk. 8, og stiller det til rådighed for en virksomhed, der anmoder om engrosadgang til roamingtjenester. Mobilnetoperatører giver den virksomhed, der anmoder om adgang, et udkast til engrosroamingaftale, jf. nærværende artikel, med hensyn til en sådan adgang senest en måned efter mobilnetoperatørens første modtagelse af anmodningen. Engrosadgangen til roamingtjenester bevilges inden for en rimelig frist, der ikke overstiger tre måneder fra engrosroamingaftalens indgåelse. Mobilnetoperatører, der modtager en anmodning om engrosadgang til roamingtjenester, og virksomheder, der anmoder om adgang, skal forhandle i god tro.

6. Det i stk. 5 omhandlede standardtilbud skal være tilstrækkeligt detaljeret og omfatte alle komponenter, der er nødvendige for engrosadgang til roamingtjenester som omhandlet i stk. 3, og give en beskrivelse af de udbud, der er relevante for direkte engrosadgang til roamingtjenester og engrosadgang til gensalg af roamingtjenester og de tilhørende vilkår og betingelser. Standardtilbuddet skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige, for at roamingudbyderen kan sikre, at dennes kunder har gratis adgang til alarmtjenester via alarmkommunikation til den mest passende alarmcentral, og kan muliggøre gratis transmission af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til den mest passende alarmcentral under anvendelse af roamingtjenester.

Standardtilbuddet kan omfatte betingelser, der skal hindre permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester til andre formål end levering af regulerede roamingtjenester til roamingudbyderens kunder, når sidstnævnte periodisk rejser inden for Unionen. Hvor det er fastsat i et standardtilbud, skal sådanne betingelser omfatte de specifikke foranstaltninger, som operatøren af et besøgt net kan træffe for at forebygge permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester, samt de objektive kriterier sådanne foranstaltninger kan træffes på grundlag af. Sådanne kriterier kan omfatte oplysninger om den samlede roamingtrafik. De må ikke henviser til specifikke oplysninger vedrørende individuel roamingtrafik hos roamingudbyderens kunder.

Standardtilbuddet kan bl.a. fastsætte, at operatøren af et besøgt net, såfremt denne har rimelig grund til at mene, at en betydelig andel af roamingudbyderens kunder foretager permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester, uden at det berører Unionens og de nationale bestemmelser om databeskyttelse, kan anmode roamingudbyderen om oplysninger, der kan vise, om en betydelig andel af roamingudbyderens kunder er i en situation med permanent roaming, eller om der forekommer unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester på den besøgte operatørs net, som f.eks. oplysninger om andelen af kunder, for hvilken risikoen for unormal anvendelse eller misbrug af regulerede detailroamingtjenester, der leveres til den gældende indenlandske detailpris, er blevet fastsat på grundlag af objektive indikatorer i overensstemmelse med gennemførelsesretsakterne om anvendelsen af politikken om rimeligt forbrug vedtaget i henhold til artikel 7.

Standardtilbuddet kan som en sidste udvej, hvis mindre strenge foranstaltninger ikke har formået at afhjælpe situationen, give mulighed for at opsig en engrosroamingaftale, hvor operatøren af et besøgt net på grundlag af objektive kriterier har konstateret, at der blandt en betydelig andel af roamingudbyderens kunder forekommer permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester, og har underrettet hjemmenetoperatøren herom.

Operatøren af et besøgt net kan ensidigt kun opsig en engrosroamingaftale på grund af permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester efter forudgående godkendelse fra den nationale tilsynsmyndighed for operatøren af et besøgt net.

Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen fra operatøren af et besøgt net om godkendelse af opsigelsen af en engrosroamingaftale beslutter den nationale tilsynsmyndighed efter at have hørt hjemmenetoperatørens nationale tilsynsmyndighed, hvorvidt anmodningen imødekommes eller afvises, og underretter Kommissionen herom.

De nationale tilsynsmyndigheder for operatøren af et besøgt net og hjemmenetoperatørens nationale tilsynsmyndighed kan hver især anmode BEREC om at vedtage en udtalelse vedrørende tiltag, der skal iværksættes i overensstemmelse med denne forordning. BEREC vedtager sin udtalelse inden for en måned efter modtagelsen af en sådan anmodning.

Når BEREC er blevet hørt, skal den nationale tilsynsmyndighed for operatøren af et besøgt net afvente og tage nøje hensyn til BEREC's udtalelse, inden den under overholdelse af den i sjette afsnit omhandlede frist på tre måneder træffer afgørelse om, hvorvidt den giver eller afviser at give tilladelse til opsigelse af engrosroamingaftalen.

Den nationale tilsynsmyndighed for operatøren af et besøgt net stiller oplysninger om tilladelser til opsigelse af engrosroamingaftaler til rådighed for offentligheden under hensyntagen til forretningshemmelighedens fortrolighed.

Dette stykkes femte til niende afsnit berører ikke en national tilsynsmyndigheds beføjelse til at kræve, at den manglende overholdelse af forpligtelserne fastsat i denne forordning i henhold til artikel 17, stk. 7, straks ophører, og berører heller ikke retten for operatøren af det besøgte net til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at bekæmpe svig.

Den nationale tilsynsmyndighed forlanger om nødvendigt ændringer af standardtilbud, herunder hvad angår de specifikke foranstaltninger, som operatøren af det besøgte net kan træffe for at hindre permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester, og de objektive kriterier, på grundlag af hvilke operatøren af det besøgte net kan træffe sådanne foranstaltninger, for at sikre overholdelse af forpligtelser, der er fastsat i denne artikel.

7. Når den virksomhed, der anmoder om adgangen, ønsker at indgå i kommercielle forhandlinger for at inddrage komponenter, der ikke er omfattet af standardtilbuddet, skal mobilnetoperatørerne svare på en sådan anmodning inden for en rimelig frist, der ikke overstiger to måneder fra den første modtagelse af anmodningen. Med henblik på nærværende stykke finder stk. 2 og 5 ikke anvendelse.

8. Senest den 5. oktober 2022 for at bidrage til en ensartet anvendelse af denne artikel ajourfører BEREC efter høring af aktørerne og i snævert samarbejde med Kommissionen de retningslinjer for engrosadgang til roamingtjenester, der er fastsat i henhold til artikel 3, stk. 8, i forordning (EU) nr. 531/2012.

Artikel 4

Levering af regulerede detailroamingtjenester

1. Roamingudbydere må ikke opkræve noget som helst tillæg ud over den indenlandske detailpris for roamingkunder i en medlemsstat for ethvert foretaget eller modtaget reguleret roamingopkald, for enhver afsendt reguleret roaming-SMS eller for enhver benyttet reguleret dataroamingtjeneste, og de må heller ikke opkræve nogen som helst generel takst for at gøre det muligt at benytte terminaludstyret eller -tjenesten i udlandet, jf. dog artikel 5 og 6.
2. Roamingudbydere må ikke udbyde regulerede detailroamingtjenester på ringere vilkår end dem, der udbydes på hjemmemarkedet, navnlig med hensyn til den tjenestekvalitet, der er aftalt i detailkontrakten, hvis den samme generation af mobilkommunikationsnet og -teknologier er tilgængelige på det besøgte net.

Operatører af mobilkommunikation skal undgå urimelige forsinkelser ved overdragelse mellem mobile kommunikationsnet ved Unionens indre grænser.

3. For at bidrage til en konsekvent anvendelse af denne artikel ajourfører BEREC senest den 1. januar 2023 efter høring af aktørerne og i tæt samarbejde med Kommissionen sine detailretningslinjer for gennemførelsen af foranstaltninger til sikring af tjenesternes kvalitet.

Artikel 5

Rimeligt forbrug

1. Roamingudbydere kan i overensstemmelse med denne artikel og de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, anvende en politik om rimeligt forbrug i forbindelse med forbruget af regulerede detailroamingtjenester, der leveres til det gældende indenlandske detailprisniveau, for at hindre roamingkunders misbrug eller unormale anvendelse af regulerede detailroamingtjenester som f.eks. roamingkunders anvendelse af sådanne tjenester i en anden medlemsstat end den, hvori kundernes indenlandske udbyder er beliggende, til andre formål end periodiske rejser.

Enhver politik om rimeligt forbrug skal gøre det muligt for roamingudbyderens kunder at forbruge regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris i de mængder, der stemmer overens med deres respektive tarifplaner.

2. Artikel 8 finder anvendelse på forbrug af regulerede detailroamingtjenester, der overstiger enhver grænse fastsat i henhold til enhver politik om rimeligt forbrug.

Artikel 6

Bæredygtighedsmekanismen

1. Med henblik på at sikre bæredygtigheden af sin indenlandske afregningsmodel kan en roamingudbyder under særlige og ekstraordinære omstændigheder, hvor roamingudbyderen ikke er i stand til at få dækket de samlede faktiske og forventede omkostninger ved at levere regulerede roamingtjenester i overensstemmelse med artikel 4 og 5 gennem sine samlede faktiske og forventede indtægter fra levering af sådanne tjenester, ansøge om tilladelse til at anvende et tillæg. Dette tillæg må kun pålægges i det omfang, det er nødvendigt for at dække omkostningerne ved at levere regulerede detailroamingtjenester under hensyn til de gældende maksimale engrostakster.

2. Hvis en roamingudbyder beslutter at gøre brug af denne artikels stk. 1, skal den straks ansøge den nationale tilsynsmyndighed herom med angivelse af alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 7. Hver 12. måned derefter ajourfører roamingudbyderen disse oplysninger og forelægger dem for den nationale tilsynsmyndighed.

3. Efter modtagelsen af en ansøgning i henhold til stk. 2 vurderer den nationale tilsynsmyndighed, om roamingudbyderen har bevist, at den ikke er i stand til at få dækket sine omkostninger i overensstemmelse med stk. 1 med den virkning, at bæredygtigheden af dennes indenlandske afregningsmodel vil blive undermineret. Vurderingen af bæredygtigheden af den indenlandske afregningsmodel baseres på relevante objektive faktorer, der er specifikke for roamingudbyderen, herunder objektive variationer mellem roamingudbydere i den pågældende medlemsstat og det indenlandske pris- og indtægtsniveau. Den nationale tilsynsmyndighed tillader tillægget, hvis betingelserne i stk. 1 og i dette stykke er opfyldt.

4. Senest en måned efter modtagelsen af en ansøgning i henhold til stk. 2 tillader den nationale tilsynsmyndighed tillægget, medmindre ansøgningen er åbenlyst ubegrundet eller indeholder utilstrækkelige oplysninger. Hvis den nationale tilsynsmyndighed vurderer, at ansøgningen er åbenlyst ubegrundet, eller at der er forelagt utilstrækkelige oplysninger, træffer den en endelig afgørelse inden for en periode på yderligere to måneder, efter at den har givet roamingudbyderen mulighed for at blive hørt, om tilladelse, ændring eller afvisning af tillægget.

Artikel 7

Gennemførelse af politik om rimeligt forbrug og af bæredygtighedsmekanismen

1. For at sikre ensartet anvendelse af artikel 5 og 6 vedtager Kommissionen efter høring af BEREC gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler om følgende:

- a) anvendelse af politikker om rimeligt forbrug
- b) metoden til vurdering af bæredygtigheden af leveringen af detailroamingtjenester til indenlandske priser og
- c) den ansøgning, som en roamingudbyder skal indsende med henblik på den vurdering, der er omhandlet i litra b).

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 20, stk. 2.

Kommissionen reviderer efter høring af BEREC regelmæssigt de i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter i lyset af markedsudviklingen.

2. Kommissionen tager ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler om anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug, følgende i betragtning:

- a) udviklingen i priserne og forbrugsmønstrene i medlemsstaterne
- b) graden af konvergens mellem de indenlandske priseniveauer i hele Unionen
- c) rejsemønstrene i Unionen
- d) konstaterbare risici for forvriddning af konkurrence- og investeringsincitamenter på indenlandske og besøgte markeder.

3. Kommissionen baserer de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede gennemførelsesretsakter på følgende:

- a) fastsættelsen af de samlede faktiske og forventede omkostninger ved at levere regulerede detailroamingtjenester ud fra de faktiske engrosroamingtakster for ubalanceret trafik og en rimelig andel af de fællesomkostninger, der er nødvendige for at levere regulerede detailroamingtjenester
- b) fastsættelsen af de samlede faktiske og forventede indtægter fra levering af regulerede detailroamingtjenester
- c) roamingudbyderens kunders forbrug af regulerede detailroamingtjenester og deres indenlandske forbrug
- d) konkurrence-, pris- og indtægtsniveauet på det indenlandske marked og en eventuel konstaterbar risiko for, at roaming til indenlandske detailpriser vil påvirke udviklingen i disse priser mærkbart.

4. Den nationale tilsynsmyndighed og andre kompetente myndigheder, hvor det er relevant for udøvelsen af de beføjelser, som er tillagt dem ved national ret, der gennemfører direktiv (EU) 2018/1972, skal nøje overvåge og føre tilsyn med anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug. Den nationale tilsynsmyndighed skal nøje overvåge og føre tilsyn med anvendelsen af foranstaltningerne vedrørende bæredygtigheden af leveringen af detailroamingtjenester til indenlandske priser under størst mulig hensyntagen til relevante objektive faktorer, der er specifikke for den berørte medlemsstat, samt til relevante objektive variationer mellem roamingudbydere. Uden at dette berører den procedure, der er fastlagt i artikel 6, stk. 3, håndhæver den nationale tilsynsmyndighed rettidigt kravene i artikel 5 og 6 og de gennemførelsesretsakter, der er fastsat ved denne artikels stk. 2. Den nationale tilsynsmyndighed kan til enhver tid kræve, at roamingudbyderen ændrer eller ophører med at pålægge tillægget, hvis det ikke overholder artikel 5 eller 6.

Andre kompetente myndigheder håndhæver kravene i artikel 5 og i de gennemførelsesretsakter, der er relevante for udøvelsen af beføjelser, som er tillagt dem ved nationale ret, der gennemfører direktiv (EU) 2018/1972, alt efter omstændighederne.

Den nationale tilsynsmyndighed og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder underretter årligt Kommissionen om anvendelsen af artikel 5 og 6 samt af nærværende artikel.

5. Gennemførelsesforordning (EU) 2016/2286 finder fortsat anvendelse indtil datoen for anvendelsen af en ny gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1.

Artikel 8

Ekstraordinær anvendelse af detailtillæg for forbrug af regulerede detailroamingtjenester og tilvejebringelse af alternative tariffer

1. Hvis en roamingudbyder pålægger et tillæg for forbrug af regulerede detailroamingtjenester, der overstiger enhver grænse fastsat i henhold til enhver politik om rimeligt forbrug, skal det, uden at dette berører tredje afsnit, opfylde følgende krav, eksklusive moms:

- a) ethvert tillæg, der lægges på foretagne regulerede roamingopkald, afsendte regulerede roaming-SMS'er og regulerede dataroamingtjenester, må ikke overstige de maksimale engrostatkter, der er fastsat i henholdsvis artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 1, og artikel 11, stk. 1
- b) eventuelle tillæg, der lægges på modtagne regulerede roamingopkald, må ikke overstige de fælles maksimale EU-dækkende termineringstakster for taleopkald, der er fastsat for det pågældende år i overensstemmelse med artikel 75, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/1972.

For så vidt angår dette stykkes første afsnit, litra b), forholder det så sådan, at hvis Kommissionen efter sin revision af den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 75, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/1972, beslutter, at det ikke længere er nødvendigt at fastsætte en EU-dækkende termineringstakst for taleopkald, og beslutter ikke at pålægge en maksimal termineringstakst for taleopkald i mobilnet, må eventuelle tillæg, der lægges på modtagne regulerede roamingopkald, ikke overstige den takst, der er fastsat i den seneste delegerede retsakt vedtaget i medfør af nævnte direktivs artikel 75.

Roamingudbydere må ikke lægge noget tillæg på en modtaget reguleret roaming-SMS eller på en modtaget roamingvoice-mailbesked. Denne bestemmelse berører ikke andre gældende takster såsom betaling for at aflytte sådanne beskeder.

Roamingudbydere foretager opkrævning for foretagne og modtagne roamingopkald pr. sekund. Roamingudbydere kan foretage opkrævning for en indledende minimumsperiode på højst 30 sekunder for foretagne opkald. Roamingudbydere foretager opkrævning for deres kunders regulerede dataroamingtjenester pr. kilobyte, undtagen når det gælder MMS'er, som kan opkræves pr. enhed. I så fald må den detailtakst, som en roamingudbyder kan opkræve af sin roamingkunde for at sende eller modtage en roaming-MMS, ikke overstige den maksimale detailtakst for regulerede dataroamingtjenester, der er fastsat i første afsnit.

2. Roamingudbydere kan tilbyde, og roamingkunder kan udtrykkeligt vælge, en anden roamingtarif end en, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, 5, 6 og nærværende artikels stk. 1, hvorved roamingkunder nyder fordel af en anden tarif for regulerede roamingtjenester end den tarif, de ville blive opkrævet, hvis de ikke havde foretaget et sådant valg. Roamingudbyderen skal gøre disse roamingkunder opmærksom på, hvilke roamingfordele de herved går glip af.

Uden at dette berører første afsnit, anvender roamingudbydere automatisk en tarif, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4 og 5 og denne artikels stk. 1, for alle eksisterende og nye roamingkunder.

Alle roamingkunder kan på et hvilket som helst tidspunkt anmode om at skifte til eller fra en tarif, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, 5, 6 og nærværende artikels stk. 1. Når roamingkunder udtrykkeligt vælger at skifte fra eller tilbage til en tarif, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, 5, 6 og nærværende artikels stk. 1, foretages et sådant skift én arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen, det skal være gratis og må ikke indebære betingelser eller begrænsninger vedrørende andre elementer i abonnementerne end roaming. Roamingudbydere kan udsætte skiftet, indtil den tidligere roamingtarif har været gældende i en nærmere fastsat minimumsperiode, som ikke må overstige to måneder.

3. Uden at det berører del III, afsnit III, i direktiv (EU) 2018/1972 sikrer roamingudbydere, at en detailaftale, som omfatter enhver form for reguleret detailroamingtjeneste, angiver kendetegnene ved den regulerede detailroamingtjeneste, der leveres, herunder navnlig:

- a) den eller de specifikke tarifplaner og, for hver tarifplan, de typer af tjenester, der tilbydes, herunder kommunikationsmængderne
- b) enhver begrænsning, der pålægges forbruget af regulerede detailroamingtjenester, der leveres på det gældende indenlandske detailprisniveau, navnlig kvantificerede oplysninger om, hvordan en eventuel politik om rimeligt forbrug anvendes under henvisning til de vigtigste pris- og mængdeparametre eller andre parametre for den pågældende regulerede detailroamingtjeneste, der leveres
- c) klare og forståelige oplysninger om betingelserne for og kvaliteten af roamingtjenesten ved roaming i Unionen i overensstemmelse med BEREC's retningslinjer som omhandlet i stk. 6.

4. Roamingudbydere sikrer, at en detailkontrakt, der omfatter enhver form for regulerede detailroamingtjenester, giver oplysninger om, hvilke typer tjenester der kan være pålagt forhøjede takster i forbindelse med roaming, uden at det berører artikel 97 i direktiv (EU) 2018/1972.

5. Roamingudbydere offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3 og 4.

Derudover offentliggør roamingudbydere oplysninger om grundene til, hvorfor roamingtjenesten eventuelt udbydes på betingelser, der er mindre fordelagtige end dem, der udbydes på hjemmemarkedet. Disse oplysninger skal omfatte faktorer, som kan have indvirkning på kvaliteten af den roamingtjeneste, som roamingkunden abonnerer på, f.eks. de netgenerationer og -teknologier, der er tilgængelige for roamingkunden i den besøgte medlemsstat.

6. For at sikre en konsekvent anvendelse af denne artikel ajourfører BEREC senest den 1. januar 2023 efter høring af aktørerne og i tæt samarbejde med Kommissionen sine retningslinjer for detailroaming, navnlig i henseende til gennemførelsen af nærværende artikel og gennemskuelighedsforanstaltningerne, der er omhandlet i artikel 13, 14 og 15.

Artikel 9

Engrostakster for foretagelse af regulerede roamingopkald

1. Den gennemsnitlige engrostakst, som operatøren af det besøgte net må opkræve af en roamingudbyder for levering af et reguleret roamingopkald med originering i det besøgte net, herunder udgifter til bl.a. originering, transittjenester og terminering, må ikke overstige et sikkerhedsloft på 0,022 EUR pr. minut. Denne maksimale engrostakst skal nedsættes til 0,019 EUR pr. minut den 1. januar 2025 og skal, uden at det berører artikel 21, forblive på 0,019 EUR pr. minut indtil den 30. juni 2032.

2. Den i stk. 1 omhandlede gennemsnitlige engrostakst finder anvendelse på en hvilken som helst kombination af to operatører og beregnes over en periode på 12 måneder eller mindre, hvis der er mindre end 12 måneder til udløbet af gyldighedsperioden for en gennemsnitlig maksimal engrostakst som fastsat i stk. 1 eller til den 30. juni 2032.

3. Den i stk. 1 omhandlede gennemsnitlige engrostakst beregnes ved at dividere den samlede engrosroamingindtægt med det samlede antal engrosroamingminutter, der rent faktisk anvendes af den pågældende operatør til levering af engrosroamingopkald inden for Unionen i løbet af den pågældende periode, udregnet pr. sekund og justeret for at tage hensyn til muligheden for operatøren af det besøgte net for at kræve betaling for en indledende minimumsperiode på højst 30 sekunder.

Artikel 10

Engrostakster for regulerede roaming-SMS'er

1. Den gennemsnitlige engrostakst, som operatøren af et besøgt net må opkræve af en roamingudbyder for levering af en reguleret roaming-SMS med originering i det besøgte net, må ikke overstige et sikkerhedsloft på 0,004 EUR pr. SMS. Den maksimale engrostakst skal nedsættes til 0,003 EUR pr. SMS fra og med den 1. januar 2025, og skal, uden at det berører artikel 21, forblive på 0,003 EUR indtil den 30. juni 2032.

2. Den i stk. 1 omhandlede gennemsnitlige engrostakst finder anvendelse på en hvilken som helst kombination af to operatører og beregnes over en periode på 12 måneder eller mindre, hvis der er mindre end 12 måneder til udløbet af gyldighedsperioden for en gennemsnitlig maksimal engrostakst som fastsat i stk. 1 eller til den 30. juni 2032.
3. Den i stk. 1 omhandlede gennemsnitlige engrostakst beregnes ved at dividere den samlede engrosroamingindtægt, som operatøren af det besøgte net eller operatøren af hjemmenettet modtager for originering og transmission af regulerede roaming-SMS'er inden for Unionen i den pågældende periode, med det samlede antal sådanne SMS'er, der origineres og transmitteres på vegne af den pågældende roamingudbyder eller operatør af hjemmenettet i samme periode.
4. Ud over den i stk. 1 omhandlede takst må operatøren af et besøgt net ikke opkræve nogen betaling af en roamingkundes roamingudbyder eller operatør af hjemmenettet for terminering af en reguleret roaming-SMS, der sendes til en roamingkunde, som benytter det besøgte net.

Artikel 11

Engrostakster for regulerede dataroamingtjenester

1. Den gennemsnitlige engrostakst, som operatøren af et besøgt net må opkræve af en roamingudbyder for levering af regulerede dataroamingtjenester ved brug af det besøgte net, må ikke overstige et sikkerhedsloft på 2,00 EUR pr. gigabyte overført data. Denne maksimale engrostakst skal nedsættes til 1,80 EUR pr. gigabyte overført data pr. 1. januar 2023, til 1,55 EUR pr. gigabyte pr. 1. januar 2024, til 1,30 EUR pr. gigabyte pr. 1. januar 2025, til 1,10 EUR pr. gigabyte pr. 1. januar 2026 og til 1,00 EUR pr. gigabyte pr. 1. januar 2027, hvorefter den, uden at det berører artikel 21, skal forblive på 1,00 EUR pr. gigabyte overført data indtil den 30. juni 2032.
2. Den i stk. 1 omhandlede gennemsnitlige engrostakst finder anvendelse på en hvilken som helst kombination af to operatører og beregnes over en periode på 12 måneder eller mindre, hvis der er mindre end 12 måneder til udløbet af gyldighedsperioden for en gennemsnitlig maksimal engrostakst som fastsat i stk. 1 eller til den 30. juni 2032.
3. Den i stk. 1 omhandlede gennemsnitlige engrostakst beregnes ved at dividere den samlede engrosindtægt, som operatøren af det besøgte net eller operatøren af hjemmenettet modtager fra hver enkelt udbyder af roamingtjenester for levering af regulerede dataroamingtjenester i den pågældende periode, med det samlede antal megabyte data, der reelt forbruges ved levering af disse tjenester i samme periode udregnet pr. kilobyte på vegne af den pågældende roamingudbyder eller operatør af hjemmenettet i samme periode.

Artikel 12

Engrostakster for alarmkommunikation

Uden at det berører artikel 9, 10 og 11 må operatøren af det besøgte net ikke opkræve nogen takst af roamingudbyderen i forbindelse med nogen som helst form for alarmkommunikation, som roamingkunden har iværksat, eller transmissionen af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part.

Artikel 13

Gennemskuelighed i detailvilkårene for roamingopkald og roaming-SMS'er

1. For at henlede roamingkundernes opmærksomhed på at de vil blive omfattet af roamingtakster, når de foretager og modtager opkald eller sender SMS'er, giver hver roamingudbyder, undtagen i de tilfælde hvor kunderne har meddelt roamingudbyderen, at de ikke ønsker at gøre brug af denne tjeneste, ved hjælp af en automatisk besked, uden unødigt forsinkelse og gratis, hver af sine kunder basale personaliserede takstopleysninger om de roamingtakster, inklusive moms, der gælder, når kunderne foretager og modtager opkald og sender SMS'er i en given besøgt medlemsstat, når de rejser ind i en anden medlemsstat end den, hvori deres indenlandske udbyder er beliggende.

Disse basale personaliserede takstoplysninger udtrykkes i samme valuta som den normale regning fra kundens indenlandske udbydere og indeholder oplysninger om:

- a) enhver politik om rimeligt forbrug, som roamingkunden er omfattet af inden for Unionen, og de tillæg, som finder anvendelse, når forbruget overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til den pågældende politik om rimeligt forbrug, og
- b) ethvert tillæg, der pålægges i overensstemmelse med artikel 6.

Roamingudbydere skal oplyse roamingkunder, når de rejser ind i en anden medlemsstat end den, hvor deres indenlandske udbydere er hjemmehørende, om den potentielle risiko for forhøjede takster på grund af brugen af tillægstjenester, ved hjælp af en automatisk besked, uden unødigt forsinkelse og gratis, medmindre roamingkunden har meddelt roamingudbyderen ikke at have behov for denne tjeneste. Sådanne oplysninger skal indeholde et link, der giver gratis adgang til en dedikeret webside med ajourførte oplysninger om de typer af tjenester, der kan være forbundet med forhøjede omkostninger, og, hvis de foreligger, oplysninger om tillægstjenesternes nummerserier eller andre relevante yderligere oplysninger, der ligger i den i henhold til artikel 16, stk. 1, litra a), oprettede database, jf. artikel 16, stk. 3. Websiden skal indeholde oplysninger om de takster, der gælder for frikaldsnumre, når man roamer, hvis der er sådanne takster.

De basale personaliserede takstoplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, omfatter også det gratis nummer, der er omhandlet i stk. 2, som kunden kan ringe til for at få mere detaljerede oplysninger.

I forbindelse med hver besked skal kunden have mulighed for nemt og gratis at meddele roamingudbyderen, at vedkommende ikke ønsker at modtage den automatiske besked. En kunde, som har givet meddelelse om, at vedkommende ikke ønsker de automatiske beskeder, har ret til, på et hvilket som helst tidspunkt og gratis at forlange, at roamingudbyderen leverer denne tjeneste igen.

Roamingudbyderne skal formidle de basale personaliserede takstoplysninger, der er omhandlet i første afsnit, til kunder med handicap automatisk og gratis ved hjælp af et taleopkald, hvis de anmoder om dette.

Med undtagelse af henvisningen til enhver politik om rimeligt forbrug og tillægget, der pålægges i overensstemmelse med artikel 6, finder dette stykkes første, andet, femte og sjette afsnit, også anvendelse både på tale- og SMS-roamingtjenester, som benyttes af roamingkunder, når de kobler sig på nationale eller internationale ikkejordbaserede offentlige mobilkommunikationsnet, og som leveres af en roamingudbydere og på tale- og SMS-roamingtjenester, som anvendes af roamingkunder, der rejser uden for Unionen, og som leveres af en roamingudbydere.

2. Ud over de oplysninger, der er fastsat ved stk. 1, har kunder ret til, uanset hvor de befinder sig inden for Unionen, gratis at anmode om og modtage mere detaljerede personaliserede takstoplysninger om de roamingtakster, der gælder for telefonopkald og tekstmeddelelser i det besøgte net, såvel som oplysninger om de gældende foranstaltninger for at øge prisgennemsækeligheden i kraft af denne forordning via mobilopkald eller SMS'er. En sådan anmodning foretages via et gratis nummer, som roamingudbyderen opretter til dette formål. Forpligtelserne i stk. 1 gælder ikke for enheder, der ikke understøtter SMS-funktioner.

3. Roamingudbyderen sender en meddelelse til roamingkunden, når den gældende mængde for rimeligt forbrug af regulerede tale- eller SMS-roamingtjenester er fuldt opbrugt eller en eventuel grænseværdi for forbrug i henhold til artikel 6 er nået. Denne meddelelse indeholder oplysninger om tillægget, der opkræves af roamingkunden for ethvert yderligere forbrug af regulerede tale- eller SMS-roamingtjenester. Hver kunde er berettiget til at forlange, at roamingudbyderen holder op med at sende sådanne meddelelser, og til på et hvilket som helst tidspunkt og gratis at kræve, at roamingudbyderen yder denne service igen.

4. Roamingudbyderne giver alle kunder fuldstændige oplysninger om de gældende roamingtakster, når der tegnes abonnement. De giver også uden unødigt forsinkelse, hver gang der sker en takstændring, deres roamingkunder ajourførte oplysninger om de gældende roamingtakster.

Roamingudbyderne skal derefter med rimelige mellemrum sende en påmindelse til alle kunder, der har valgt en anden tarif.

5. Roamingudbyderne skal stille oplysninger til rådighed for deres kunder om, hvordan man på en virkningsfuld måde undgår utilsigtet roaming i grænseområder. Roamingudbyderne skal tage alle rimelige skridt til at beskytte deres kunder, så de ikke betaler roamingtakster for utilsigtede roamingtjenester, mens de befinder sig i deres hjemmemedlemsstat.

6. Roamingudbyderne skal tage alle rimelige skridt til at beskytte deres kunder, så de ikke betaler yderligere takster for taleopkald og SMS'er, når de utilsigtet har koblet sig på ikkejordbaserede offentlige mobilnet, f.eks. ved at gøre det muligt for roamingkunder at fravælge opkobling på ikkejordbaserede net. Hvor der tilbydes en sådan fravalgsmekanisme, har roamingkunden ret til på et hvilket som helst tidspunkt nemt og gratis at fravælge brugen af ikkejordbaserede net og til at anmode roamingudbyderen om at genoprette forbindelsen til sådanne net igen.

Artikel 14

Gennemskuellighed og beskyttelsesmekanismer i forbindelse med dataroamingtjenester på detailniveau

1. Roamingudbyderne sikrer, at deres roamingkunder, både før og efter indgåelse af detailkontrakten, holdes tilstrækkeligt informerede om, hvilke takster der gælder for deres brug af regulerede dataroamingtjenester, således at kunderne lettere forstår de økonomiske konsekvenser af en sådan brug og har mulighed for at overvåge og styre deres udgifter til regulerede dataroamingtjenester i overensstemmelse med stk. 2 og 4.

Roamingudbyderne oplyser, hvor det er relevant, inden indgåelsen af detailkontrakten og regelmæssigt derefter deres kunder om risikoen for automatiske og ukontrollerede dataroamingforbindelser og automatisk og ukontrolleret downloading. Endvidere skal roamingudbyderne gratis og på en klar og letforståelig måde underrette deres kunder om, hvordan disse automatiske dataroamingforbindelser deaktiveres med henblik på at undgå ukontrolleret forbrug af dataroamingtjenester.

2. Roamingudbyderen underretter ved hjælp af en automatisk besked roamingkunden, når denne anvender regulerede dataroamingtjenester, og giver basale personaliserede takstoplysninger om de takster, i samme valuta som den normale regning fra kundens indenlandske udbyder, der gælder for levering af regulerede dataroamingtjenester til denne roamingkunde i den pågældende medlemsstat, undtagen i de tilfælde, hvor kunden har meddelt sin roamingudbyder, at vedkommende ikke ønsker disse oplysninger.

Disse basale personaliserede takstoplysninger indeholder oplysninger om:

- a) enhver politik om rimeligt forbrug, som roamingkunden er omfattet af inden for Unionen, og de tillæg, som finder anvendelse, når forbruget overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til den pågældende politik om rimeligt forbrug, og
- b) ethvert tillæg, der pålægges i overensstemmelse med artikel 6.

Oplysningerne skal sendes direkte til roamingkundens mobile enhed, f.eks. pr. SMS, e-mail, ved hjælp af en tekstbesked eller et pop-op-vindue på den mobile enhed, hver gang roamingkunden rejser ind i en anden medlemsstat end den, hvori vedkommendes indenlandske udbyder er beliggende, og for første gang påbegynder anvendelsen af en dataroamingtjeneste i denne medlemsstat. Oplysningerne leveres gratis i det øjeblik, roamingkunden påbegynder anvendelsen af en reguleret dataroamingtjeneste, og på en sådan måde, at de er lette at modtage og forstå.

En kunde, som har givet sin roamingudbyder meddelelse om, at vedkommende ikke ønsker de automatiske tarifoplysninger, kan til enhver tid kræve, at roamingudbyderen gratis yder denne service igen.

3. Roamingudbyderen sender en meddelelse, når den gældende mængde for rimeligt forbrug af regulerede dataroamingtjenester er fuldt opbrugt eller en eventuel grænseværdi for forbrug i henhold til artikel 6 er nået. Denne meddelelse skal indeholde oplysninger om tillægget, der opkræves af roamingkunden for ethvert yderligere forbrug af regulerede dataroamingtjenester. Hver kunde har ret til at forlange, at roamingudbyderen holder op med at sende sådanne meddelelser, og til på et hvilket som helst tidspunkt og gratis at forlange, at roamingudbyderen yder denne service igen.

4. Hver roamingudbyder giver sine roamingkunder gratis adgang til en service, der rettidigt giver oplysninger om det samlede forbrug, udtrykt i mængde eller den valuta, som roamingkundens faktura for regulerede dataroamingtjenester udfærdiges i, og som garanterer, at de samlede udgifter for dataroamingtjenester i en afgrænset periode, undtagen MMS'er faktureret pr. enhed, ikke uden kundens udtrykkelige samtykke overskrider en fastsat beløbsgrænse. Kunderne kan underrette roamingudbyderen om, at de ikke ønsker adgang til en sådan service.

Roamingudbyderen tilbyder med henblik herpå én eller flere øvre beløbsgrænser for afgrænsede perioder, forudsat at kunden på forhånd oplyses om de dertil svarende mængder. En af disse grænser (standardbeløbsgrænsen) skal ligge tæt på, men må ikke overskride 50 EUR for udestående udgifter pr. månedlig opkrævningsperiode, eksklusive moms.

Alternativt kan roamingudbyderen fastsætte grænser udtrykt i mængde, forudsat at kunden på forhånd oplyses om de dertil svarende beløb. En af disse grænser (standardmængdegrænsen) skal have en tilhørende beløbsgrænse, der ikke må overskride 50 EUR for udestående udgifter pr. månedlig opkrævningsperiode, eksklusive moms.

Derudover kan roamingudbyderen tilbyde sine roamingkunder andre øvre grænser med forskellige, dvs. højere eller lavere, øvre månedlige beløbsgrænser.

De i andet og tredje afsnit omhandlede standardgrænser gælder for alle kunder, der ikke har valgt en anden grænse.

Hver roamingudbyder sørger også for, at der sendes en passende meddelelse direkte til roamingkundens mobile enhed, f. eks. pr. SMS, e-mail, ved hjælp af en tekstmeddelelse eller et pop-op-vindue på computeren, når dataroamingtjenesterne har nået 80 % af den aftalte beløbs- eller mængdegrænse. Hver kunde har ret til at forlange, at roamingudbyderen holder op med at sende sådanne meddelelser, og har ret til på et hvilket som helst tidspunkt og gratis at forlange, at roamingudbyderen leverer denne tjeneste igen.

Når beløbs- eller mængdegrænsen ellers ville blive overskredet, sendes en meddelelse til roamingkundens mobile enhed. Når en roamingkunde, der har en standardbeløbsgrænse eller en standardmængdegrænse som omhandlet i femte afsnit, forbruger mere end 100 EUR, eksklusive moms, i en månedlig opkrævningsperiode, skal der sendes en yderligere meddelelse til denne roamingkundes mobile enhed. Disse meddelelser skal indeholde oplysninger om den procedure, der skal følges, såfremt kunden fortsat ønsker at modtage disse tjenester, og om omkostningerne pr. yderligere enhed, der forbruges. Reagerer roamingkunden ikke på opfordringen i den modtagne meddelelse, ophører roamingudbyderen øjeblikkeligt med at yde og debitere roamingkunden for regulerede dataroamingtjenester, medmindre og indtil roamingkunden anmoder om, at disse tjenester leveres på ny.

Når en roamingkunde anmoder om at få fjernet eller genindsat en beløbs- eller mængdegrænse, skal ændringen foretages gratis inden én arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen og må ikke indebære betingelser eller begrænsninger vedrørende andre elementer i abonnementet.

5. Stk. 2 og 4 finder ikke anvendelse på maskine-til-maskine-enheder, som anvender mobil datakommunikation.

6. Roamingudbyderne skal tage alle rimelige skridt til at beskytte deres kunder, så de ikke betaler roamingtakster for utilsigtede roamingtjenester, mens de befinder sig i deres hjemmemedlemsstat. Kunder skal bl.a. orienteres om, hvordan de på en virkningsfuld måde undgår utilsigtet roaming i grænseområder.

7. Roamingudbyderne skal tage alle rimelige skridt til at beskytte deres kunder, så de ikke betaler yderligere takster for datatjenester, når de utilsigtet har koblet sig på ikkejordbaserede offentlige mobilnet, såsom ved at gøre det muligt for roamingkunder at fravælge opkobling på ikkejordbaserede net. Hvor der tilbydes en sådan fravalgsmekanisme, har roamingkunden ret til på et hvilket som helst tidspunkt nemt og gratis at fravælge brugen af ikkejordbaserede net og til at anmode roamingudbyderen om at genoprette forbindelsen til sådanne net igen.

8. Med undtagelse af stk. 2, andet afsnit, stk. 3 og stk. 6, og med forbehold af nærværende stykkes andet og tredje afsnit, finder denne artikel også anvendelse både på dataroamingtjenester, som leveres af en roamingudbyder, når roamingkunder kobler sig på nationale eller internationale ikkejordbaserede offentlige mobilkommunikationsnet og på dataroamingtjenester, som benyttes af roamingkunder, der rejser uden for Unionen, og som leveres af en roamingudbyder.

Med hensyn til den service, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, finder de i stk. 4 fastlagte krav ikke anvendelse, hvis operatøren af det besøgte net i det besøgte land uden for Unionen ikke tillader, at roamingudbyderen overvåger sine kunders brug i realtid.

I det tilfælde skal kunden uden unødigt forsinkelse og gratis meddeles pr. SMS, når denne rejser ind i et sådant land, at oplysninger om det samlede forbrug og garantien om ikke at overskride en fastsat beløbsgrænse ikke er til rådighed.

Artikel 15

Gennemsigtighed angående mulighederne for adgang til alarmtjenester

Roamingudbydere sikrer, at deres roamingkunder i tilstrækkelig grad oplyses om mulighederne for adgang til alarmtjenester i den besøgte medlemsstat.

En automatisk besked fra roamingudbyderen skal oplyse roamingkunden om, at vedkommende gratis kan få adgang til alarmtjenester ved at ringe til det fælleseuropæiske alarmnummer »112«. Med den besked skal roamingkunden også have et link, der giver gratis adgang til en dedikeret website, som er tilgængelig for personer med handicap, og som indeholder information om alternative muligheder for adgang til alarmtjenester via alarmkommunikation, der er påbudt i den besøgte medlemsstat. Oplysningerne sendes til roamingkundens mobile enhed ved hjælp af en SMS eller om nødvendigt på en sådan måde, at de er lette at modtage og forstå, hver gang roamingkunden rejser ind i en anden medlemsstat end den, hvori kundens indenlandske udbyder er beliggende. Oplysningerne leveres gratis.

I medlemsstater, hvor der er indført en mobilapplikation for offentlige advarsler, skal roamingudbyderen i den besked, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, også medtage oplysninger om, at det er muligt at modtage offentlige advarsler via en mobilapplikation for offentlige advarsler, såfremt den besøgte medlemsstat har indberettet et link til den applikation til den database, der er oprettet i henhold til artikel 16, stk. 1, litra b). Der skal være et link til den mobilapplikation for offentlige advarsler såvel som vejledning i at downloade den på den dedikerede website, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 16

Database over nummerserier til tillægstjenester og muligheder for adgang til alarmtjenester

BEREC opretter inden den 31. december 2022 og vedligeholder derefter:

- a) en fælles EU-dækkende database, som skal gøres tilgængelig for operatører, nationale tilsynsmyndigheder og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder, over nummerserier til tillægstjenester i hver medlemsstat, og
- b) en fælles EU-dækkende database, som skal gøres tilgængelig for operatører, nationale tilsynsmyndigheder og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder, over de muligheder for at få adgang til alarmtjenester, som er etableret i hver medlemsstat, og som det er teknisk muligt for roamingkunder at benytte.

Med henblik på oprettelse og vedligeholdelse af de databaser, der er omhandlet i stk. 1, skal de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder uden unødigt ophold og ad elektronisk vej give BEREC de nødvendige oplysninger og relevante opdateringer.

Uden at det berører artikel 13 skal de databaser, der er omhandlet i stk. 1, give de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder mulighed for frivilligt at indgive yderligere oplysninger.

Artikel 17

Tilsyn og håndhævelse

1. De nationale tilsynsmyndigheder og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder overvåger og fører tilsyn med overholdelsen af denne forordning på deres område.

De nationale tilsynsmyndigheder skal nøje overvåge og føre tilsyn med roamingudbydere, som gør brug af artikel 5 og 6.

Hvis det er relevant, skal andre kompetente myndigheder overvåge og føre tilsyn med operatørernes overholdelse af de forpligtelser i denne forordning, som er relevante for udøvelsen af beføjelser, som er tillagt dem ved national ret, der gennemfører direktiv (EU) 2018/1972.

2. De nationale tilsynsmyndigheder og, hvis det er relevant, andre kompetente myndigheder og BEREC gør ajourførte oplysninger om anvendelsen af denne forordning, navnlig artikel 4, 5, 6, og 8-11, offentlig tilgængelige på en sådan måde, at interesserede parter har nem adgang til dem.

3. Med henblik på gennemførelsen af den i artikel 21 omhandlede revision overvåger de nationale tilsynsmyndigheder og, hvis det er relevant, andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med hver deres beføjelser udviklingen i engros- og detailtaksterne for levering af tale- og datakommunikationstjenester til roamingkunder, herunder SMS og MMS, og herunder i regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. De nationale tilsynsmyndigheder og, hvis det er relevant, andre kompetente myndigheder skal også være opmærksomme på den særlige utilsigtede roaming i grænseområder mellem nabomedlemsstater og overvåge, om trafikstyringsmetoder anvendes til skade for kunderne.

De nationale tilsynsmyndigheder og, hvis det er relevant, andre kompetente myndigheder overvåger og indsamler oplysninger om utilsigtet roaming og træffer passende foranstaltninger.

4. De nationale tilsynsmyndigheder og, hvis det er relevant, andre kompetente myndigheder har beføjelse til at kræve, at virksomheder, der er underlagt forpligtelserne i denne forordning, afgiver alle oplysninger af relevans for gennemførelsen og håndhævelsen af denne forordning. Virksomhederne afgiver oplysningerne, så snart de anmodes herom, i overensstemmelse med de frister og i den detaljeringsgrad, som den nationale tilsynsmyndighed og, hvis det er relevant, andre kompetente myndigheder kræver.

5. Hvis en national tilsynsmyndighed eller andre kompetente myndigheder betragter oplysninger som fortrolige i henhold til EU-regler og nationale regler om forretningshemmeligheders fortrolighed, sikrer Kommissionen, BEREC og alle andre berørte nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder sådan fortrolighed. Forretningshemmeligheders fortrolighed må ikke hindre rettidig udveksling af oplysninger mellem den nationale tilsynsmyndighed eller andre kompetente myndigheder, Kommissionen, BEREC og alle andre berørte nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder med henblik på at undersøge, overvåge og tilse gennemførelsen af denne forordning.

6. De nationale tilsynsmyndigheder tillægges beføjelse til på eget initiativ at gribe ind for at sikre overholdelsen af denne forordning. Nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder i de situationer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, litra b) og c), i direktiv (EU) 2018/1972, skal om nødvendigt anvende de beføjelser, de er tillagt i medfør af artikel 61 i nævnte direktiv, til at sikre tilstrækkelig adgang og samtrafik for at garantere end-to-end-forbindelse og interoperabilitet mellem roamingtjenester, for eksempel i tilfælde, hvor kunder ikke kan udveksle regulerede roaming-SMS'er med kunder på et jordbaseret offentligt mobilkommunikationsnet i en anden medlemsstat, fordi der ikke foreligger en aftale om levering af sådanne beskeder.

7. Konstaterer en national tilsynsmyndighed eller, hvor det er relevant for udøvelsen af de beføjelser, som er tillagt dem ved national ret, der gennemfører direktiv (EU) 2018/1972, andre kompetente myndigheder, at der er forekommet en overtrædelse af forpligtelserne i denne forordning, har de beføjelse til at kræve, at overtrædelsen øjeblikkeligt ophører.

Artikel 18

Bilægelse af tvister

1. I tilfælde af tvister mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat, i forbindelse med de forpligtelser, der er fastlagt i denne forordning, finder tvistbilægelsesprocedurerne i artikel 26 og 27 i direktiv (EU) 2018/1972 anvendelse.

Tvister mellem besøgte netoperatører og andre udbydere vedrørende takster, der pålægges input, som er nødvendige for at levere regulerede engrosroamingtjenester, kan henvises til den eller de kompetente nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 26 og 27 i direktiv (EU) 2018/1972. Den eller de kompetente nationale tilsynsmyndigheder skal underrette BEREC om en eventuel grænseoverskridende tvist med henblik på en konsekvent bilæggelse af tvisten. Hvis BEREC er blevet hørt, afventer den kompetente nationale tilsynsmyndighed BEREC's udtalelse, før der tages skridt til at løse tvisten.

2. Medlemsstaterne sikrer adgang til de udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer, der er fastlagt i artikel 25 i direktiv (EU) 2018/1972, i tilfælde af uløste tvister, der involverer en forbruger eller en slutbruger, og som vedrører spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 19

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver uden forsinkelse Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og om senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 20

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Kommunikationsudvalget, som er nedsat i henhold til artikel 118, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/1972. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 21

Revision

1. Kommissionen forelægger efter høring af BEREC to rapporter for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.

Den første af disse rapporter forelægges senest den 30. juni 2025 og den anden senest den 30. juni 2029.

De nævnte rapporter skal bl.a. indeholde en vurdering af:

- a) effekten af udrulning og iværksættelse af næste generations mobilkommunikationsnet og -teknologier på roamingmarkedet
- b) effektiviteten af forpligtelserne vedrørende tjenestekvaliteten for så vidt angår roamingkunder, tilgængeligheden og kvaliteten af tjenester, herunder dem, der er et alternativ til regulerede tale-, SMS- og dataroamingtjenester i detailledet, navnlig på baggrund af den teknologiske udvikling og adgangen til de forskellige netteknologier og -generationer
- c) graden af konkurrence inden for både detail- og engrosmarkederne for roaming, navnlig de faktiske engrostakster, som operatørerne betaler, og konkurrenceforholdene for små, uafhængige eller nystartede operatører og MVNO'er, herunder konkurrencevirkningerne af kommercielle engrosroamingaftaler og af trafik, som handles på handelsplatforme og lignende instrumenter, og graden af samtrafik mellem operatører
- d) udviklingen af maskine-til-maskine-roaming, herunder roaming på tingenes internet-enheder

- e) i hvilken udstrækning gennemførelsen af foranstaltningerne fastsat i artikel 3, og navnlig, på grundlag af oplysningerne fra de nationale tilsynsmyndigheder, af den procedure for forudgående godkendelse, der er fastsat i artikel 3, stk. 6, har skabt øget konkurrence på det indre marked for regulerede roamingtjenester
- f) udviklingen i de tilgængelige detailtarifplaner
- g) ændringer i dataforbrugsmønstrene for både indenlandske tjenester og roamingtjenester, herunder ændringer i de europæiske slutbrugeres rejsemønstre som følge af omstændigheder såsom pandemier, f.eks. covid-19, eller naturkatastrofer
- h) hjemmenetoperatørers evne til at fastholde deres indenlandske afregningsmodel, og i hvilket omfang der er givet tilladelse til at anvende ekstraordinære detailroamingtillæg, jf. artikel 6
- i) operatører af besøgte nets mulighed for at få dækket deres faktiske omkostninger i forbindelse med levering af regulerede engrosroamingtjenester, under hensyntagen til de nyeste oplysninger om etablering af net såvel som udviklingen inden for den tekniske kapacitet, prismodeller og nettens begrænsninger, f.eks. muligheden for at medtage modelberegninger af omkostningerne baseret på kapacitet i stedet for på forbrug
- j) virkningen af operatørers anvendelse af politikker om rimeligt forbrug, herunder om slutbrugernes forbrug i henhold til gennemførelsesretsakterne, der er vedtaget i medfør af artikel 7, herunder identifikation af alle uoverensstemmelser i anvendelsen og gennemførelsen af sådanne politikker om rimeligt forbrug, såvel som effektiviteten og proportionaliteten af den generelle anvendelse af sådanne politikker
- k) i hvilket omfang roamingkunder og -operatører står over for problemer i forbindelse med tillægstjenester og implementeringen af databasen over nummerserier til tillægstjenester, der oprettes i henhold til artikel 16, stk. 1, litra a)
- l) anvendelsen af foranstaltningerne i denne forordning og klager vedrørende brug af alarmkommunikation under roaming
- m) klager vedrørende utilsigtet roaming.

2. Med henblik på at vurdere den konkurrencemæssige udvikling på EU-dækkende roamingmarkeder indsamler BEREC jævnlige oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder om udviklingen i detail- og engrostaksterne for regulerede tale-, SMS- og dataroamingtjenester, herunder engrostakster, der finder anvendelse på henholdsvis balanceret og ubalanceret roamingtrafik, om effekten af udrulning og iværksættelse af næste generations mobilkommunikationsnet og -teknologier på roamingmarkedet, om brugen af handelsplatforme og lignende instrumenter, om udviklingen af maskine-til-maskine-roaming og tingenes internet-enheder og om, i hvilket omfang engrosroamingaftaler omfatter tjenestekvalitet og giver adgang til forskellige netteknologier og -generationer. Hvor det er relevant, kan de nationale tilsynsmyndigheder levere sådanne data i samarbejde med andre kompetente myndigheder.

BEREC indsamler ligeledes regelmæssigt data fra de nationale myndigheder om operatørers anvendelse af politikker om rimeligt forbrug samt udviklingen i indenlandske tariffer, anvendelsen af mulighederne for at pålægge roamingtillæg og klager over roaming og opfyldelse af forpligtelserne vedrørende tjenestekvalitet. Hvor det er relevant, koordinerer nationale tilsynsmyndigheder med og indsamler sådan data fra andre kompetente myndigheder. BEREC indsamler regelmæssigt yderligere oplysninger om gennemsigtighed, om anvendelse af foranstaltninger vedrørende alarmkommunikation, om tillægstjenester og om roaming på ikkejordbaserede offentligt mobilkommunikationsnet.

BEREC indsamler også data om de engrosroamingaftaler, der ikke er underlagt de maksimale engrosroamingtakster, der er fastsat i artikel 9, 10 eller 11, og om gennemførelsen af kontraktmæssige foranstaltninger på engrosniveau, som har til formål at hindre permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester til andre formål end levering af regulerede roamingtjenester til roamingudbydernes kunder, når sidstnævnte periodisk rejser inden for Unionen.

De oplysninger, som BEREC indsamler i overensstemmelse med dette stykke, indberettes til Kommissionen mindst en gang om året. Kommissionen offentliggør oplysningerne.

Senest den 30. juni 2027 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en interimrapport, der er baseret på data indsamlet af BEREC i overensstemmelse med dette stykke, og lader den om nødvendigt ledsage af et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.

På grundlag af de oplysninger, der er indsamlet i medfør af dette stykke, aflægger BEREC regelmæssigt rapport om prisudviklingen og forbrugsmønstrene i medlemsstaterne for både indenlandske tjenester og roamingtjenester, udviklingen i de faktiske engrosroamingtakster for ubalanceret trafik mellem udbydere af roamingtjenester samt om forholdet mellem detailpriser, engrosstakster og engrosomkostninger for roamingtjenester. BEREC vurderer, i hvilket omfang disse elementer er indbyrdes forbundet.

Artikel 22

Underretningskrav

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om navnet på de nationale tilsynsmyndigheder og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder, som er ansvarlige for at udføre opgaverne i henhold til denne forordning.

Artikel 23

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 531/2012 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 24

Ikrafttræden og udløb

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 2022.

Dog finder roamingudbyderes forpligtelser til at give oplysninger om nummerserier til tillægstjenester som omhandlet i artikel 13, stk. 1, tredje afsnit, og oplysninger om alternative muligheder for adgang til alarmtjenester som omhandlet i artikel 15, stk. 2, for så vidt angår oplysningerne i databaserne som omhandlet i artikel 16, anvendelse fra den 1. juni 2023.

Denne forordning udløber den 30. juni 2032.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. april 2022.

På Europa-Parlamentets vegne
R. METSOLA
Formand

På Rådets vegne
C. BEAUNE
Formand

BILAG I

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 (EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1)	Kun artikel 7
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/920 (EUT L 147 af 9.6.2017, s. 1)	

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EU) nr. 531/2012	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	—
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 4	—
Artikel 1, stk. 5	Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 6	Artikel 1, stk. 4
Artikel 1, stk. 7	—
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2, litra a) og b)	Artikel 2, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 2, stk. 2, litra c)	—
Artikel 2, stk. 2, litra d)	Artikel 2, stk. 2, litra c)
Artikel 2, stk. 2, litra e)	Artikel 2, stk. 2, litra d)
Artikel 2, stk. 2, litra f)	Artikel 2, stk. 2, litra e)
Artikel 2, stk. 2, litra g)	Artikel 2, stk. 2, litra f)
Artikel 2, stk. 2, litra h)	Artikel 2, stk. 2, litra g)
Artikel 2, stk. 2, litra j)	Artikel 2, stk. 2, litra h)
Artikel 2, stk. 2, litra k)	Artikel 2, stk. 2, litra i)
Artikel 2, stk. 2, litra m)	Artikel 2, stk. 2, litra j)
Artikel 2, stk. 2, litra o)	Artikel 2, stk. 2, litra k)
Artikel 2, stk. 2, litra p)	Artikel 2, stk. 2, litra l)
Artikel 2, stk. 2, litra q)	Artikel 2, stk. 2, litra m)
Artikel 2, stk. 2, litra r)	Artikel 2, stk. 2, litra n)
Artikel 2, stk. 2, litra s)	—
Artikel 3, stk. 1-8	Artikel 3, stk. 1-8
Artikel 3, stk. 9	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	Artikel 20
Artikel 6a	Artikel 4, stk. 1
—	Artikel 4, stk. 2
—	Artikel 4, stk. 3
Artikel 6b	Artikel 5
Artikel 6c	Artikel 6
Artikel 6d, stk. 1, 2 og 3	Artikel 7, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6d, stk. 4	Artikel 7, stk. 1, tredje afsnit

Artikel 6d, stk. 5	Artikel 7, stk. 4
—	Artikel 7, stk. 5
Artikel 6e, stk. 1, første afsnit, indledning	Artikel 8, stk. 1, første afsnit, indledning
Artikel 6e, stk. 1, litra a)	Artikel 8, stk. 1, litra a)
Artikel 6e, stk. 1, litra b)	—
Artikel 6e, stk. 1, litra c)	Artikel 8, stk. 1, litra b)
Artikel 6e, stk. 1, andet afsnit	Artikel 8, stk. 1, andet og tredje afsnit
Artikel 6e, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 8, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 6e, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6e, stk. 2	—
Artikel 6e, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 6e, stk. 4, første afsnit, indledning	Artikel 8, stk. 3, indledning
Artikel 6e, stk. 4, første afsnit, litra a) og b)	Artikel 8, stk. 3, litra a) og b)
—	Artikel 8, stk. 3, litra c)
—	Artikel 8, stk. 4
Artikel 6e, stk. 4, andet afsnit	Artikel 8, stk. 5
—	Artikel 8, stk. 6
Artikel 6f	—
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 11
—	Artikel 12
Artikel 14, stk. 1, første og andet afsnit	Artikel 13, stk. 1, første og andet afsnit
—	Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 14, stk. 1, tredje og fjerde afsnit	Artikel 13, stk. 1, fjerde og femte afsnit
Artikel 14, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 15, stk. 2
Artikel 14, stk. 1, femte og sjette afsnit	Artikel 13, stk. 1, sjette og syvende afsnit
Artikel 14, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 14, stk. 2a	Artikel 13, stk. 3
Artikel 14, stk. 3	Artikel 13, stk. 4
—	Artikel 13, stk. 6
Artikel 14, stk. 4	Artikel 13, stk. 5
Artikel 15, stk. 1 og 2	Artikel 14, stk. 1 og 2
Artikel 15, stk. 2a	Artikel 14, stk. 3
Artikel 15, stk. 3	Artikel 14, stk. 4
Artikel 15, stk. 4	Artikel 14, stk. 5

Artikel 15, stk. 5	Artikel 14, stk. 6
—	Artikel 14, stk. 7
Artikel 15, stk. 6	Artikel 14, stk. 8
—	Artikel 15
—	Artikel 16
Artikel 16, stk. 1-4	Artikel 17, stk. 1-4
Artikel 16, stk. 4a	Artikel 17, stk. 5
Artikel 16, stk. 5	Artikel 17, stk. 6
Artikel 16, stk. 6	Artikel 17, stk. 7
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19, stk. 1	—
Artikel 19, stk. 2	—
Artikel 19, stk. 3, første afsnit	Artikel 21, stk. 1, første og andet afsnit
—	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra a)
Artikel 19, stk. 3, andet afsnit, litra a) og b)	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra b) og c)
—	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra d)
Artikel 19, stk. 3, litra c)	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra e)
Artikel 19, stk. 3, litra d)	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra f)
Artikel 19, stk. 3, litra e)	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra g)
Artikel 19, stk. 3, litra f)	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra h)
Artikel 19, stk. 3, litra g)	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra i)
Artikel 19, stk. 3, litra h)	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra j)
—	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra k)
—	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra l)
—	Artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, litra m)
Artikel 19, stk. 4, første afsnit	Artikel 21, stk. 2, første og tredje afsnit
Artikel 19, stk. 4, andet afsnit	Artikel 21, stk. 2, fjerde afsnit
—	Artikel 21, stk. 2, femte afsnit
Artikel 19, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 21, stk. 2, sjette afsnit
Artikel 19, stk. 4, fjerde afsnit	Artikel 21, stk. 2, andet afsnit
Artikel 20	Artikel 22
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22	Artikel 24
—	
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II